

اکباتان

شماره ۴ | اردیبهشت ۱۳۹۵
No 4 | April-May 2016

۱۶ صفحه | ۵۰۰۰ ریال
16 Pages | 5000 Rls

دیدعکاسانه در همدان قوی نیست

اکباتان را هفته اول هر ماه
از باجه های روزنامه فروشی بخواهید

گزارش اکباتان از توزیع ناعادلانه کمک های
اداره کل ورزش و جوانان استان همدان به هیئت های ورزشی

رابطه یا ضابطه؛ مسئله این است

فاتحه گویش همدانی
را بخوانیم

خبر فانی جایی برای فرهنگ
در سفره مردم نمی گذارد

رئیس دانشگاه آزاد اسلامی
واحد همدان مطرح کرد:

تقویت روابط علمی فرهنگی
با دانشگاه کولاب تاجیکستان

کنشگر یادآورنده ای که ۵۵ سال است می دود

از روستای چشین
تا بام آسیا

نخستین همایش و کارگاه
آموزشی تخصصی هماهنگ کنندگان
اهدای عضو از پیماران مرگ مغزی

اقتصاد مقاومتی؛ رکود یا خلافت مدیران؟!

سال‌هاست که در نام‌گذاری سال‌های مختلف شاهد تأکید مقام معظم رهبری بر مقوله اقتصاد و فرهنگ هستیم؛ «اصلاح الگوی مصرف»، «اقتصاد مقاومتی»، «جهاد اقتصادی» و بار دیگر «اقتصاد مقاومتی»، مواردی هستند که در طول سال‌های اخیر به‌عنوان کلیدواژه فرا روی ما قرار گرفته تا با سرمشق گرفتن از آن، سیاست‌های سالیانه بخش‌های مختلف کشور در حوزه مسئولیت و فعالیت خود را تعیین نمایند.

هر چند هر ساله با شفافیت، سیاست کلی نظام در سال پیش رو در قالب شعار سال تعیین و به‌خوبی تبیین می‌گردد، اما برخی افراد مسئول مدیران ما چه در کمی از این مقوله برده‌اند؟ آیا اقتصاد مقاومتی به معنی رکود و تعطیلی کارها و برنامه‌هاست که بسیاری از مسئولین در دستگاه‌های مختلف، کرکوره را پائین کشیده و برنامه‌های خود را کم‌رنگ یا تعطیل کرده و در پاسخ به چرایی این موضوع، اقتصاد مقاومتی را بهانه کنند؟

قطعاً پاسخ این سؤال «خیر» است و باید برای مدیری که بعد از سال‌ها تجربه و این همه بحث و فرهنگ‌سازی در این حوزه، هنوز به درک درستی درباره این مقوله نرسیده، تأسف خورد. بخششی از اقتصاد مقاومتی، صرفه‌جویی را در خود دارد، اما این بدان معنی نیست که کارها تعطیل شوند و رسالت اصلی دستگاه‌ها به فراموشی سپرده شود؛ نقش خلاقیت، تدبیر، کشف و تعیین راه‌های جایگزین و مدیریت هزینه‌ها در استمرار فعالیت‌های اصلی سازمان‌ها با در نظر گرفتن اقتصاد مقاومتی در پیشبرد برنامه‌ها و عدم تضعیف و تخفیف کارهای اجرایی و اقدامات دستگاه‌ها مؤثر و تعیین‌کننده است.

در استان همدان اما شاهد این هستیم که برخی مدیران ضعیف و سست‌عنصر که همواره در جستجوی راه‌هایی برای فرار از اجرای وظایف خود هستند یا با کارهای نمایشی اغلب صرفاً به حفظ جایگاه خود می‌اندیشند، طرح موضوعات این چنین در سطح بالای کشور را به بهانه‌ای برای استمرار و تأکید بر کم‌کاری‌ها و ترویج رخوت‌سازمانی تبدیل می‌نمایند.

نقش مدیریت ارشد استان و عالی‌ترین مقام اجرایی استان در این اوضاع و احوال قطعاً بسیار تعیین‌کننده خواهد بود؛ از استاندار همدان انتظار می‌رود که با برگزاری جلسات و حتی همایش‌های کاربردی، مدیران دستگاه‌های اجرایی را با فرهنگ صحیح و مبانی اصولی «اقتصاد مقاومتی» آشنا کند و مرز بین اقتصاد مقاومتی و تعطیلی کارها و برنامه‌ها را برای ایشان تبیین کند.

هر چند بنا بر گفته محمدناصر نیکبخت استاندار همدان، استان در اجرای سیاست‌های اقتصاد مقاومتی به‌عنوان استانی پیشرو مطرح است و برنامه‌هایی را در این راستا عملیاتی کرده اما مردم چندان با مصادیق اجرای این سیاست‌ها آشنا نیستند که تا حدودی می‌توان گفت کوتاهی دولت‌مردان در تبیین سیاست‌ها برای مردم و ضعف فرهنگ‌سازی و اطلاع‌رسانی در خصوص اقتصاد مقاومتی، دلیل ملموس نبودن فعالیت‌هایی است که به قول مدیر ارشد استان، همدان را به استانی پیش‌تاز و پیشرو تبدیل کرده است.

خلاقیت؛ هنری تأثیرگذار در مقاطعی است که امکانات، ابزار و ظرفیت‌های لازم برای انجام یک کار در حد مطلوب در اختیار نباشد و در میحت جاری نیز خلاقیت به‌عنوان میانبری زودبازده پیش روی مدیرانی است که می‌خواهند با توجه به اقتصاد مقاومتی، بدون کوتاهی امور مربوط به حوزه خود را باقوت و قند استمرار بخشند. امید آن می‌رود که تبلور خلاقیت‌ها منجر به اجرای کامل و صحیح اقتصاد مقاومتی در کنار عدم مشاهده کاهش روند اجرای برنامه‌ها و کارهای اجرایی، سازمان‌ها و دستگاه‌های دولتی گردد.

واقعاً مسأله‌ی فرهنگ را دست کم نگیرید.

خیلی از مشکلات جامعه‌ی ما با فرهنگ‌سازی حل می‌شود.

دیدار مسؤولان و کارگزاران نظام
۱۳۸۶/۴/۹

یک کشور و یک ملت، باید سلامت جسمانی خودش را تأمین کند و ورزش در تحقق این مسأله خیلی مهم است.

دیدار فاتحان قله اورست
۱۳۸۴/۰۸/۲۰

با خودمان مهربان باشیم؛

حفاظت از محیط زیست، یک فرهنگ است

خوردوی شخصی استفاده نکنیم و از سیستم حمل و نقل عمومی بهره ببریم که البته وظیفه متولیان امر هم ایجاد بسترهای مناسب و تسهیلات کافی برای عموم مردم است تا با حداقل زمان و هزینه بتوانند جایجا شوند. باید از خودمان شروع کنیم و بدانیم این فرهنگ است که برای چندان‌ساعت خوش گذرانی در طبیعت و استفاده از این موهبت بازگشت‌ناپذیر الهی، نباید درختان را بشکنیم؛ نباید

که تک تک مردم نخواهند، هیچ سازمان و اداره ای نمی‌تواند محیط زندگی ما را حفاظت کند؛ البته نقش مهم و هدایتگر برخی متولیان را نباید نادیده گرفت اما بی‌شک در این مقوله فرهنگ مردمی حلقه ای مفقوده و بسیار موثر است. متولیان حفاظت از محیط زیست (که البته نظر نگارنده صرفاً اداره کل حفاظت از محیط زیست استان نمی‌باشد) باید تلاش کنند که علاوه بر روند نظارتی و اجرایی خود، نسبت به فرهنگ سازی نیز اقدام کنند؛ فرهنگی که قطعاً زمان‌بر است و باید با بهبود زیرساخت‌ها و آموزش و ترویج آن در میان کودکان، نوجوانان و جوانان آن را بسط داد. بدین‌میزان این فرهنگ است که برای تردهای معمولی درون شهری از زیست ما شده در کوتاه مدت بهبود نمی‌یابد. بیایم یکبار هم که شده کلاه خودمان را قاضی کنیم؛ تاکنون برای محیط زیست‌مان چه کرده ایم؟ چقدر برای سالم ماندن محیط زندگی مان تلاش کرده ایم؟ چقدر سعی کردیم با خودمان و سایر موجودات مهربان باشیم؟ روال معمول این است که باید تصویر را به گردن مسئولین بیاوریم؛ بگوییم فلان اداره وظیفه حفاظت محیط زیست را دارد و ما به ارتباطی نداریم؛ بگوییم فلان سازمان متولی رسیدگی به وضع حمل و نقل است و... اما حقیقت ماجرا چیز دیگری است؛ اینکه حفاظت از محیط زیست یک وظیفه همگانی و بالواقع یک فرهنگ است و ملی است که باید در شئون زندگی مردم رسوخ کند. تا زمانی

بارش‌های اخیر و جان‌گرفتن دوباره طبیعت، با چشم‌پوشی از خسارت‌هایی که در برخی نقاط کشور بوجود آورد، موهبت و نعمت الهی بود که شاید بسیاری از موجودات مدتها انتظارش را می‌کشیدند. خالق زیبایی‌ها چه ظریف می‌فرماید: «و هرچیز زنده‌ای را از آب آفریدیم» به راستی که همین گونه است؛ مردم جانی دوباره گرفتند، زمین‌های خشکیده دوباره سیراب شدند، رودهای خشکیده طغیان کردند، کشاورزان نذر خود را ادا کردند و نماز شکر بجای آوردند و بی‌شک مسئولین نیز در کنار مردم شکرگزار این نعمت بی‌بدیل شدند و با این شرایط پیش‌بینی می‌شود که کم‌آبی امسال بهبود یافته و مردم مشکلات کمتری را در پیش‌رو خواهند داشت.

شاید در نگاه اول یکی از مهم‌ترین آثار بارش‌های اخیر، افزایش سطح آب سدها بود؛ اما در نگاه عمیق‌تر باید جان گرفتن دوباره طبیعت و محیط زیست را جشن گرفت؛ محیطی که همه ما در آن زندگی می‌کنیم و زیست‌گاه ماست. به تعبیر مدیرکل محیط زیست استان همدان «امروز حال محیط زیست ما خوب نیست» این خوب نبودن حال محیط زیست قطعاً با خرابی‌های انسانی فراوانی دارد و بداخلاقی‌هایی که سالها با محیط

داستان غریبانه «نقد» در همدان

بی‌شک روزنامه‌نگاران و خبرنگارانی هر چند انگشت‌شمار، روزهای تعطیل نوروز را با فکر سوزده‌های داغ پشت سر گذاشته‌اند تا بتوانند در سال جدید اولین قدم را محکم و اولین قلم را قابل تأمل و اثرگذار بردارند؛ حال معنا و مفهوم قدم‌ها و قلم‌ها برای هر یک متفاوت است. با این وجود تعداد زیادی از ژورنالیست‌ها «نقد» را تأثیرگذارترین ابزار برای نفوذ در ذهن مخاطبان می‌دانند که البته این موضوع به‌عنوان ویژگی موروثی و واگیردار به جامعه سرایت یافته و این روزها بسیاری از افراد به کارشناس تمام‌عیار و فرابخشی در تمام زمینه‌ها تبدیل شده‌اند و زمین و زمان را به هم می‌بافند تا ویژگی «نقدی!» خود را به منصفه ظهور بگذارند؛ فضای مجازی هم در این سال‌ها به باری شتافته و فرصت را برای نقل‌وانتقال انتقادات کارشناسان مسلط بر تمام امور فراهم کرده است. حال با این شرایط، این رسانه‌ها هستند که باید با ارائه انتقادات مستند، پرمفهوم و عمیق عرصه را برای تکرار اشتباهات تنگ کنند اما در برخی موارد شاهد این هستیم که نگاه کارشناسی و چندجانبه، مراجعه به مستندات، ارائه راهکار و سپردن قضاوت به مخاطب جای خود را به نگاهی یک‌طرفه، سطحی‌نگری، بیان کلمات ناپخته، مغرضانه و مخرب هر چند ناخودآگاه داده که ناشی از ناشناخته ماندن فرهنگ «نقد» است؛ البته شاید این نوع برداشت از قلم‌فرسایی اهالی رسانه نیز نوعی قضاوت باشد و نتوان به بسیاری از خبرنگاران در مفهوم عام نسبت داد.

با این وجود آنچه در جامعه رسانه‌ها گاهی به چشم می‌خورد موج‌سواری برخی کلمات تند و اغراق‌آمیز در انتقادات است که جز برانگیختن افکار مخاطبان و پس از آن، جوابیه مدبران و مسئولان راه‌چندانی از پیش نمی‌برد و خاصیت گره‌گشایی را تا حدی از دست می‌دهد. همین اتفاقات نیز موجب شده که مدیران به‌عنوان پاسخگوترین افراد در جامعه، علاوه بر اینکه اعتماد خود را از رسانه از دست می‌دهند جز نیم‌نگاهی به قلم‌فرسایی روزنامه‌نگاران و خبرنگاران، تلاشی برای رفع مشکل موردنقد بردارند و به‌قول معروف آبی از آب تکان نخورد. استان همدان نیز درگیر داستان تراژدی و غریبانه «نقد» شده و به گفته عده‌ای از اهالی قلم کمتر می‌توان در رسانه‌های استان به نقدهای تخصصی، واقع‌گرایانه، جامع‌نگر و سازنده برخورد کرد و گاهی حواشی قربانی مسائل اساسی می‌شوند.

می‌توان با چاشنی کردن اندکی جسارت گفت که فرهنگ نقد از مسائل مختلف در استان همدان به‌عنوان نمونه جغرافیایی کوچک چندان معنا و مفهوم خود را نیافته و جز بیان کلماتی کمی تا قسمتی تند و تلخ که بیشترین بازخورد آن، بحث‌های غیر کارشناسانه و گاه کارشناسانه در فضای مجازی است، کمتر می‌توان به نقدهای تخصصی که بتواند سنگی را از راه بردارد، برخورد کرد. مدیران چندان با این واژه عجین نشده‌اند و برخی، خبرنگاران را موجوداتی کنج‌کاو همراه با حس غرض‌ورزی می‌دانند که تمام تلاش خود را برای یافتن سوزده‌ای به کار می‌گیرند تا به‌موقع آن را به‌عنوان ابزاری برای تخریب به‌کارگیرند و به‌نوعی خبرنگار را تخریب‌چی می‌دانند و یا از طرفی عملکرد رسانه‌ها برای مدیران به کبریتی بی‌خطر بدیل شده که تأثیری بر حال کسی ندارد و بدین شرح مدیران نیز با نقد رسانه بیگانه شده‌اند. به‌راستی باید به این فکر کرد که چرا در مقیاسی کوچک در استان همدان تلنگرهای گاه و بی‌گاه رسانه‌ها و نقدهایی که به هر دلیل و به هر مفهومی نگاشته می‌شود، نمی‌تواند بر یک مدیر و یا مسئول که می‌تواند به‌عنوان ناجی عمل کند، اثرگذار باشد و چرا انتقادات، یا ذهنیت منفی در مخاطب می‌سازد و یا به جوابیه دستگاه‌ها و نهادها می‌انجامد؟ چگونه می‌توان انتقادات تخصصی را جایگزین قضاوت‌ها و برداشت‌های نیمه سطحی کرد تا وحدت کلمات منتقدانه، تلاشی نباشد برای هیچ؟!

ترافیساتور همشهری‌گرایه!!

طرح: محمود نظری

یکی از مهم‌ترین مباحث، دغدغه‌ها و آرمان‌های بشر از گذشته تا حال عدالت محوری و قانون‌گرایی است. باآنکه امروزه بشر با توسعه شکرگرف در علوم مختلف به بسیاری از خواسته‌ها و آرزوهای خود نائل گشته است، اما همچنان یکی از مطالبات جدی او که همچنان با آن فاصله چشمگیری دارد، جهانی عدالت محور و قانون‌گراست. عدالت مفهوم گسترده‌ای دارد؛ اما شاید یکی از کامل‌ترین تعاریف عدالت رعایت حقوق افراد و عطا کردن حق هر ذی‌حق به‌اوست. قانون نیز مجموعه‌ای از مقررات لازم‌الاجرا و برگرفته از مذهب و عرف یک جامعه است و بر روابط افراد حاکم می‌باشد و در ضرورت آن همین بس که می‌گویند؛ قانون بد بهتر از بی‌قانونی است. اما با توجه به ذات عدالت‌خواه و قانون‌پذیر بشر چرا با همه تلاش‌هایی که در طول تاریخ صورت گرفته، انسان در رسیدن به جهانی عدالت محور و قانون‌گرا ناکام بوده است؟

سودجویی و قدرت‌طلبی مانع ایجاد عدالت و قانون‌گرایی

اجرای عدالت و قانون در جوامع انسانی همیشه با مشکلات و موانع عدیده‌ای روبرو بوده است. از مهم‌ترین موانع اجرای عدالت و قانون افزون‌طلبی، سودجویی، هوس رانی و قدرت‌طلبی فردی یا گروهی است؛ ازاین‌رو فرد یا افرادی که در پی منافع شخصی و گروهی هستند اجرای عدالت و قانون را در تضاد با سودجویی و قدرت‌طلبی خود می‌دانند و آن را برنمی‌تابند؛ بنابراین هر جا پسای قدرت و پول در میان باشد عدالت و قانون از سوی فرد یا افرادی به مخاطره می‌افتد؛ چنان‌که یا آن را زیر پا می‌گذارند یا دورش می‌زنند و این‌گونه انواع فساد مالی اعم از اختلاس و ارتشاء و همچنین سوءاستفاده از مقام و قدرت شکل می‌گیرد.

ورزش جولانگه افراد سودجو

با تبدیل شدن ورزش به صنعتی پول‌ساز رفته‌رفته حضور افرادی که به خاطر ذات ورزش در این عرصه فعالیت می‌کنند رنگ باخت و ورزش به جولانگه افرادی تبدیل شد که در پی منفعت‌طلبی و سودجویی روح پاک آن را به مخاطره انداختند و عدالت و قانون را در این عرصه به طرق مختلف زیر پا گذاشتند. در سالیان اخیر اخبار بسیاری از وجود فساد در لایه‌های مختلف دنیای ورزش، از مدیران ارشد گرفته تا مربی، بازیکن و داور، در رسانه‌های دیداری و شنیداری جهان مخابره شده است و آخرین و مهم‌ترین آن نیز فساد مالی مدیران ارشد فیفا و یوفا بود که همچنان پس‌لرزه‌های آن دامن‌گیر رشته پرطرفدار فوتبال است.

اگرچه گردش مالی در ورزش ایران بسیار کمتر از کشورهای مطرح دنیا است، اما این مسئله باعث نشده است که روح عدالت و قانون در ورزش کشور حفظ شود و هستند افرادی که به قصد تأمین منافع فردی و گروهی قانون و عدالت را در ورزش ایران زیر سؤال می‌برند. در سال‌های اخیر در ورزش ایران مدیران، مربیان، بازیکنان و حتی داوران زیادی بودند که به خاطر سودجویی و منفعت‌طلبی به روح عدالت و قانون در ورزش خدشه وارد کردند. از سوی دیگر هجوم دلالت به این عرصه خود حاکی از عدم شفافیت در مباحث مالی است و نیز اصرار و

گزارش اکباتان از توزیع ناعادلانه کمک‌های اداره کل ورزش و جوانان استان همدان به هیئت‌های ورزشی

رابطه یا ضابطه؛ مسئله این است

پافشاری مدیران به ماندن در پشت میزخود که از وجود پشت پرده‌ها حکایت می‌کند. ازجمله پرونده‌های مهم فساد در ورزش ایران که محصول قانون‌گریزی و ناعدالتی است، پرونده فساد در فوتبال است؛ پرونده‌ای که در کمیسیون اصل ۹۰ مجلس شورای اسلامی در دست بررسی است و در صورت به سرانجام رسیدن آن بی‌شک دامن بسیاری از مدیران و افراد فعال در فوتبال ایران را خواهد گرفت.

هجوم سودجویان به ورزش همدان با انتقال پاس

فساد، زد و بند، قانون‌گریزی و بی‌عدالتی به شکل قارچ گونه‌ای در ورزش ایران در حال رشد است و در کمتر رسانه و محافل ورزشی است که از این فساد نگویند و به آن معترض نشوند. افراد فاسد در ورزش ایران ریشه دوانده‌اند و زیرشاخه‌هایشان به ترتیب در ادارات ورزش، فدراسیون‌ها، هیئت‌ها و کمیته‌های مختلف نفوذ کرده‌اند؛ بااین‌حال هرچه گردش مالی در بخشی از ورزش کمتر باشد حضور افراد سودجو و منفعت‌طلب نیز در آنجا کمتر می‌گردد؛ تا جایی که کمتر اخباری از فساد در ورزش استان‌ها و شهرهایی که تیم‌های بزرگ یا حامی مالی قدرتمند ندارند و یا از اعتبارات ملی و استانی کمی برخوردارند به گوش می‌رسد.

گردش مالی در ورزش همدان نیز تا قبل از انتقال باشگاه پاس به استان بسیار محدود بود و از سوی دیگر نیز اعتبارات ملی و استانی ناچیزی به ورزش همدان تعلق می‌گرفت؛ به همین دلیل خبری از قانون‌گریزی و بی‌عدالتی در سطح ورزش استان نبود؛ اما با انتقال تیم پاس به استان و هزینه‌های سنگین تیمداری در لیگ برتر و لیگ یک ناگهان گردش مالی ورزش همدان افزایش چشمگیری یافت و در دوره‌های مختلف مدیریت کلان استان و ورزش همدان و همچنین مدیران منصوب در باشگاه زمزمه‌هایی در مورد شفاف نبودن هزینه‌های باشگاه و محل تأمین منابع مالی، صحبت‌هایی از زبان پیشکسوتان فوتبال همدان در رابطه با انتقال برخی بازیکنان ناکارآمد غیربومی با قراردادهای سنگین توسط برخی مدیران و گرفتن درصد از بازیکنان مذکور و همچنین اعتراض روسای هیئت‌ها در توجه مسئولان ارشد همدان به تیم پاس و تبعیض بین فوتبال و سایر رشته‌های ورزشی به گوش می‌رسید؛ بااین‌حال هیچ‌گاه این موارد به‌صورت جدی توسط ارگان‌های نظارتی پیگیری نشد و یا اگر پیگیری شد نتایج آن در اختیار رسانه‌های استان قرار نگرفت.

قانون‌گریزی و بی‌عدالتی در بخشی از بدنه ورزش همدان

اما در ابتدای سال جدید توسط برخی از روسای هیئت‌های ورزشی از قانون‌گریزی و بی‌عدالتی تازه‌ای در بخشی از بدنه اداره کل ورزش و جوانان استان پرده برداشته شد. رئیس هیئت هندبال استان همدان یکی از این افراد بود که پس از رسانه‌ای کردن درگیری خود با مدیرکل ورزش و جوانان استان و تقدیم استعفايش در گفت‌وگو با اکباتان از بی‌عدالتی در مزایده سالن‌های ورزشی و تقسیم بودجه خبر داد. مجید مشایخی پور با اشاره به اینکه به دلایل مختلفی از ریاست هیئت هندبال استان استعفا داده است مهم‌ترین دلیل این اقدام را

محمّد مسلمانى

قانون‌گریزی در بخشی از بدنه اداره کل ورزش و جوانان ذکر می‌کند و می‌گوید: مناسفانه در برخی از بخش‌ها و معاونت‌های این اداره کل ضابطه جای خود را به رابطه داده است و برخی از تصمیم‌گیری‌های مهم و اثرگذار در ورزش استان تحت تأثیر منافع شخصی است. وی از تخلف در برگزاری مزایده اجاره سالن‌های ورزشی به‌عنوان مصداق بارز قانون‌گریزی در این اداره کل یاد می‌کند و می‌افزاید: هیئت هندبال چند سال است که در مزایده اجاره سالن این‌سینا شرکت می‌کند، اما هر بار با اختلافی اندک نسبت به هیئت برنده در مزایده از اجاره این سالن باز می‌ماند. ما برای تمرینات و برگزاری مسابقات تیم لیگ برتری هندبال به داشتن یک سالن اختصاصی نیاز مبرم داشتیم و همیشه برای ما مسؤال بود که چگونه هر بار با این اختلاف کم یک هیئت خاص برنده این مزایده می‌شود.

مشایخی پور ادامه می‌دهد: تا این که در مزایده آخر مسئول برگزاری مزایده به ما پیشنهاد داد اگر می‌خواهید در مزایده برنده شوید دو برگه مزایده تهیه کنید و در یکی قیمت پیشنهادی را درج کنید و دیگری را خالی تحویل دهید تا اگر شخص یا هیئتی قیمت بالاتری از شما ارائه کرد ما در برگه دوم به نام شما قیمت بالاتری درج کنیم. وی اضافه می‌کند: این عمل در برگزاری یک مزایده عین تقلب است و وقتی به مسئول برگزاری مزایده به دلیل ارائه این پیشنهاد اعتراض کردم در پاسخ گفت؛ پس فکر کردید آن هیئت خاص چگونه در مزایده‌های قبلی با قیمت نزدیک به شما برنده می‌شود؟

ضعف در مدیریت ورزش استان

رئیس هیئت هندبال استان همدان با بیان اینکه برای این ادعای خود شاهد دارد اظهار می‌کند: یکی دیگر از دلایل استعفا من ضعف در مدیریت ورزش استان است.

وی می‌افزاید: وقتی از بروز تخلف در برگزاری مزایده‌ها مطلع شدم برای اعتراض به این اتفاق به دفتر مدیرکل ورزش و جوانان رفتم، اما نه‌تنها واکنشی از وی در قبال این تخلف ندیدم، بلکه آقای منعم به‌عنوان فرد اول ورزش همدان و عضو هیئت‌مدیره باشگاه پاس در پاسخ به درخواست من برای کمک به تیم لیگ برتری هندبال این باشگاه گفت: چه لزومی دارد که ما در لیگ برتر هندبال تیم داشته باشیم و برای کاهش هزینه‌ها بهتر است سال آینده در لیگ یک یا دو شرکت کنیم. مشایخی پور با اشاره به اینکه همه استان‌ها در تلاش هستند که در لیگ‌های برتر رشته‌های مختلف ورزشی تیمی داشته باشند عنوان می‌کند: مدیران ورزش استان همدان به دلیل ضعف در مدیریت از ما درخواست می‌کنند تیمی را که با هزار زحمت و با اتکا به بازیکنان و مربیان بومی از لیگ ۳ به لیگ برتر آورده‌ایم و اسامال با کمترین بودجه و امکانات در لیگ برتر حفظ کردیم منحل کنیم و در لیگ پایین‌تری به فعالیت خود ادامه دهیم.

سلیقه‌ای عمل کردن مسئولان

مشایخی پور با گلایه از توجه بیش‌ازحد مسئولان ارشد استان به رشته فوتبال و تیم فوتبال پاس عنوان می‌کند: رشته فوتبال و تیم فوتبال پاس به ویتترین ورزش استان تبدیل شده و همه مسئولان استان برای در دید قرار دادن اقدامات خود همه بودجه‌ها را به این تیم اختصاص می‌دهند و به رشته‌ها و تیم‌های دیگر استان توجه نمی‌کنند؛ و این در حالی است که این تیم با اتکا به بازیکنان گران‌قیمت غیربومی و صرف هزینه‌های سنگین هیچ موفقیتی برای ورزش همدان نداشته است، اما تیمی مثل تیم هندبال پاس که با اتکا به بازیکنان و مربیان بومی در لیگ برتر حضور دارد مورد بی‌مهری مسئولان قرار می‌گیرد. وی اضافه می‌کند: مسئولان حتی برای جذب حامی مالی نیز بین فوتبال و هندبال تبعیض قائل می‌شوند و درحالی‌که ما برای تیم هندبال پاس حامی مالی جذب کردیم هیئت‌مدیره ورود کرد و به حامی مالی گفت به جای تیم هندبال باشگاه پاس از تیم فوتبال این باشگاه حمایت کند.

پرداخت‌های قانونمند یا رابطه‌ای؟

یکی دیگر از استان همدان می‌گوید رئیس هیئت دوچرخه‌سواری است.

علی ثقفی در گفت‌وگو با اکباتان با بیان اینکه بودجه‌ای که به هیئت‌ها پرداخت می‌شود با فعالیت آن‌ها هم‌خوانی ندارد، از تقسیم ناعادلانه منابع دولتی در اداره کل ورزش و جوانان همدان خبر می‌دهد و می‌افزاید: از زمان مدیریت آقای منعم در اداره کل ورزش و جوانان فقط ۴ میلیون تومان به هیئت دوچرخه‌سواری کمک مالی شده است؛ البته در این مدت مبالغ دیگری به حساب هیئت واریز شده که ارتباطی با هزینه جاری هیئت ندارد؛ به‌عنوان مثال مبلغی برای کمک به درمان محمد قادری بوده که آقای منعم در ملاقات به ایشان قولش را داده بود که این مبلغ نیز به موقع پرداخت نشد و بنده شخصاً

این مبلغ را در ابتدا پرداخت کردم و بعد از اولین عمل ایشان در آمریکا این پول به حساب هیئت واریز شد. با مبلغ ۸۰۰ هزار تومان دیگر که مربوط به دو ماه کمک‌هزینه بهنام آرین می‌شود و در حال حاضر ۳ ماه از این پرداخت به تعویق افتاده است. وی ادامه می‌دهد: بودجه ۴ میلیونی برای اداره کردن هیئتی با ۸ رشته مختلف لیگی و هزینه‌های سنگین تأمین و نگهداری از دوچرخه‌ها رقم بسیار ناچیزی است و حتی پول یک طوفه دوچرخه هم نمی‌شود و این در حالی است که به برخی از هیئت‌هایی که دارای فضا و سالن اختصاصی هستند و از این سالن‌ها سالانه ۱۰۰ میلیون درآمدزایی خالص دارند در این مدت بیشتر از هیئت دوچرخه‌سواری کمک شده است.

ثقفی با اشاره به اینکه مشخص نیست بودجه‌ای که از اداره کل ورزش و جوانان به هیئت‌ها تزیق می‌شود بر اساس چه سازوکاری تعیین می‌گردد می‌افزاید: با این روش پرداختی این‌گونه متبادر می‌شود که دوستی و رفاقت‌ها بر توزیع منابع و امکانات اداره کل ورزش و جوانان استان بیش از عدالت و قانون اثر می‌گذارد.

وی اظهار می‌کند: هیئت دوچرخه‌سواری از جمله هیئت‌هایی است که این شانس را دارد برای همدان در المپیک ريو سهمیه کسب کند؛ با این حال نه‌تنها حمایتی از ما نمی‌شود، بلکه حقوق ۴۰۰ هزار تومانی بهنام آرین، دوچرخه‌سوار همدانی صاحب شانس برای کسب سهمیه المپیک، با تأخیر پرداخت می‌شود که آرین از این موضوع بسیار ناراحت است و در تماس‌های مکرر با من اعتراض خود را به این مسئله اعلام کرده. او باید در مسابقات با حریفانی روبرو شود که از امکانات حرفه‌ای برخوردارند اما حتی یک دوچرخه طوفه صفحه نیز در اختیار او نمی‌گذاریم و حقوقش را هم که معادل نصف حقوق یک کارگر است با تأخیر پرداخت می‌کنیم.

رئیس هیئت دوچرخه‌سواری استان همدان ادامه می‌دهد: به دلیل این تبعیض‌ها و بی‌توجهی‌ها بهنام آرین در مسابقات دوچرخه‌سواری قهرمانی کشور که هر ورزشکاری باید برای استان خود رقابت کند در لباس تیم همدان شرکت نمی‌کند و برای استان یزد در مسابقات رکاب می‌زند؛ چراکه یزدی‌ها بهترین امکانات را از قبیل دوچرخه استاندارد برایش تهیه می‌کنند.

ثقفی با بیان اینکه تاکنون ۶۰ میلیون تومان شخصاً برای هیئت هزینه کرده است خاطر‌نشان می‌کند: در زمان مدیریت آقای افتخاری در اداره کل ورزش و جوانان ایشان از من خواستند که هزینه اعزام به مسابقات را شخصاً پرداخت کنم تا اداره کل به‌مرور این هزینه‌ها را بگرداند، بخشی از این مبلغ در مدت‌زمان طولانی تسویه شده؛ اما تا این لحظه مبلغ ۱۸ میلیون شخصاً از حساب هیئت طلب دارم؛ بااین‌حال همچنان از جیب خود به دلیل علاقه‌ای که با شهرم و ورزش دوچرخه‌سواری دارم هزینه می‌کنم. وی اضافه می‌کند: حتی اگر به دلیل وصول نشدن اعتبارات، اداره کل نتوانسته باشد بدهی خود به هیئت‌ها را تسویه کند بازهم ضعف مدیریت است و مدیران ورزش استان باید بیشتر برای دفاع از حق ورزش همدان تلاش کنند.

ضرورت نظارت بر مزایده‌ها و تقسیم بودجه

روسای برخی از هیئت‌های ورزشی استان نیز در گفت‌وگو با اکباتان اعتراضات مشابهی در مورد نحوه برگزاری مزایده‌های اماکن ورزشی و همچنین تبعیض در تخصیص اعتبارات داشتند و برخی نیز پا فراتر گذاشته و مدعی شدند که از بودجه یک‌میلیاردی که استاندار همدان به هیئت‌های ورزشی اختصاص داده فقط بخش کمی از آن یعنی در حدود ۳۰ درصد به دست هیئت‌های ورزشی رسیده و ۷۰ درصد این بودجه به باشگاه پاس تعلق گرفته است. از سوی دیگر بعضی از روسای هیئت‌ها هم ترجیح دادند صحبت‌های خود را در این مورد پس از اختصاص بودجه در سال جدید بیان کنند.

به‌هرحال آنچه مسلم است وضعیت اقتصادی استان حال‌وروز خوبی ندارد و این در حالی است که به‌زعم کارشناسان، توسعه فرهنگی، ورزشی و نشاط اجتماعی تنها در گروی توسعه اقتصادی است. از آنجا که ورزش استان به تبعیت از وضعیت اقتصادی همدان منابع مالی اندکی دارد و از سوی دیگر به دلیل نبودن صنایع بزرگ و مادر تیم‌های رشته‌های مختلف ورزشی در همدان از داشتن حامی مالی قدرتمند محروم‌اند، برای ادامه حیات هیئت‌هایی که در طول سال با مشکلات مالی عدیده‌ای روبرو هستند داشتن یک فضای اختصاصی که بتوانند از آن مکان درآمدزایی کنند و همچنین دریافت بودجه‌ای متناسب با فعالیت‌ها و اعزام‌های امری ضروری است؛ حال اگر قرار باشد در برگزاری مزایده و گذاری اماکن ورزشی تخلفی صورت بگیرد و سالن‌های ورزشی در اختیار افراد یا هیئت‌هایی قرار بگیرد که صلاحیت استفاده از آن را ندارند و همچنین در اختصاص بودجه بین هیئت‌های ورزشی تبعیض قائل شوند و ضابطه در پرداخت‌ها جای خود را به رابطه بدهد ورزش استان در خطر سقوط به ورطه نابودی قرار خواهد گرفت؛ بنابراین اهالی ورزش استان این انتظار را از ارگان‌های نظارتی دارند تا بیش‌ازپیش بر مسواری که در آن پسای قانون‌گریزی و ناعدالتی به میان می‌آید نظارت داشته باشند

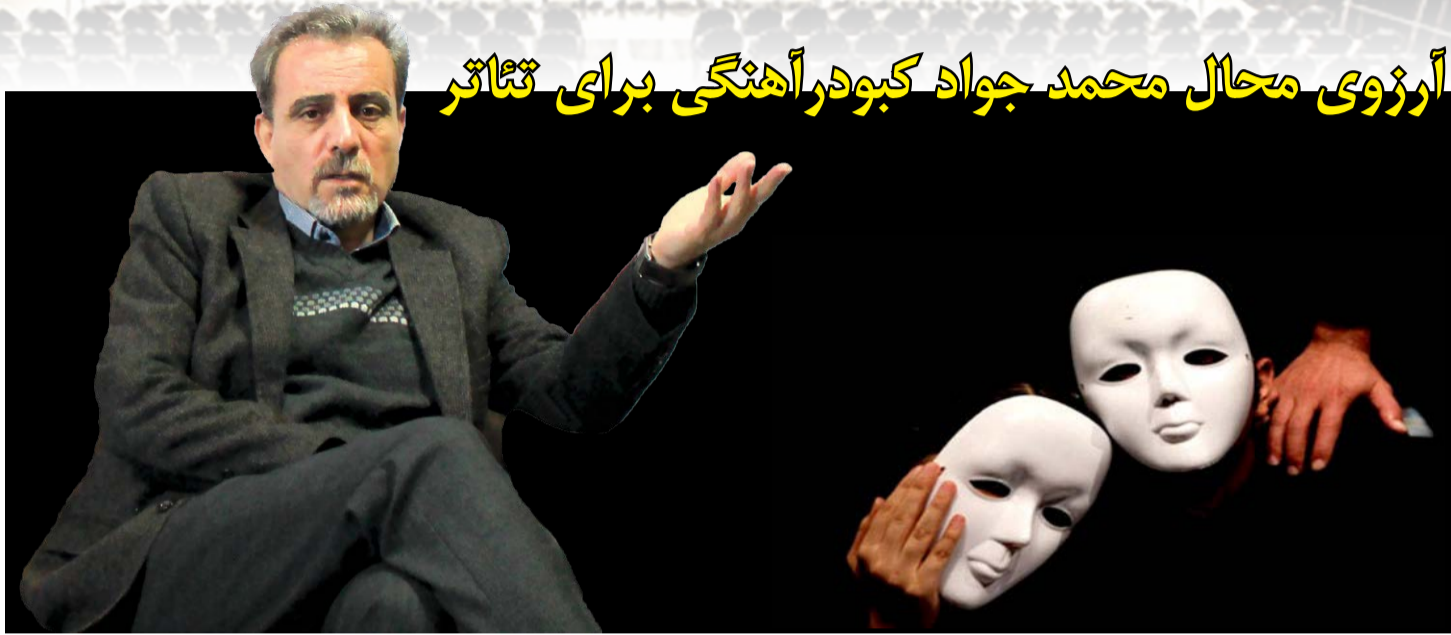
لازم به ذکر است این گزارش با استناد به سخنان برخی از روسای هیئت‌های ورزشی همدان تنظیم شده است و اگر مسئولان اداره کل ورزش و جوانان در این مورد توضیحی داشته باشند ماهنامه اکباتان برای نشر آن آمادگی دارد.

ناخوش احوالی همیشگی تئاتر در همدان

یکی از کارشناسان و پیشکسوتان تئاتر استان همدان میهمان صفحه تئاتر اکباتان بود و از گله‌هایش از حال این روزهای تئاتر به عنوان هنر فاخر در همدان با "اکباتان" گفت‌وگو کرد؛ محصل این گپ و گفت مصمیمی درد و دلی شد از زبان محمد جواد کبودرآهنگی یکی دیگر از بزرگان تئاتر این استان که وجه اشتراک سخنان او با دیگر هنرمندان همدانی، حسرت و افسوس از وضعیت کنونی تئاتر این روزهاست.

شکوفه رنجبر

آرزوی محال محمد جواد کبودرآهنگی برای تئاتر

تهران نمایش اجرا کنیم.
اکباتان: با این اوصاف گریزی هم بزنییم به بحث داغ مخاطبین تئاتر در استان و اینکه اساساً وضعیت فعلی را چگونه ارزیابی می‌کنید؟
 در همدان مخاطبین حرف ندارند و مردم این شهر و استان تئاتر را خوب می‌شناسند و پیگیر تئاتر هستند. مخاطبان عام و خاص در همدان به خوبی به سمت تئاتر هدایت می‌شوند. نمایش کودک در همدان بسیار موفق است و حتی فروش برخی نمایش‌ها بسیار بهتر از تهران هم دیده شده است. در گذشته درب سالن به روی مخاطبان باز بود اما در سال‌های اخیر بلیت فروشی تئاتر انجام شد و همین موضوع اتفاق خوبی بود. در این صورت دیگر میهمان نخواهیم داشت. میهمان معنایی ندارد و همه باید بلیت بخردند تا به سالن نمایش بروند و تئاتر ببینند.

اکباتان: در خصوص تشکیل انجمن هنرهای نمایشی که بار دیگر قرار است به صورت انتخابات شکل بگیرد، چه نظری دارید؟

در گذشته نه تهران بلکه استان‌ها برای تئاتر هزینه می‌کردند؛ انجمن نمایش هم از همان روزها شکل گرفت اما در چند سال اخیر رویه را تغییر دادند و با انتصاب فردی که از طرف اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی بود فعالیت انجمن نمایش را به‌طور عینی تعطیل کردند و قرار است بعد از آزمون و خطاهای مختلف مجدداً فعالیت آن را به شکل و شمایل گذشته برگردانند اما سؤالی که وجود دارد این است که اگر عملکرد انجمن هنرهای نمایشی بد بود چرا دوباره راه اندازی شد؟ یک نفر به‌عنوان نماینده انتخاب شد و این موضوع، هیچ اتفاق خوبی نمی‌توانست باشد چون انجمن نه اختیار و نه وظیفه و نه اعتباری داشت. حالا دوباره تصمیم بر این است که بازی قبلی تکرار و نمایندگان استان‌ها از یک نفر به سه نفر تبدیل شود که روند مثبت‌تری است اما در کل هر مسئولی وارد می‌شود برنامه‌های خاص خود را اجرا می‌کند و برنامه‌ای منسجم و اساسی در این خصوص وجود ندارد.

اکباتان: در گذشته شاهد صف‌های طولانی تماشاگران تئاتر در همدان بودیم که با گذر زمان گویا با هر سال یک قسمت از آن‌ها بریده می‌شد که به نظر می‌رسد یکی از عوامل تاثیر گذار در این مهم پیشرفت تکنولوژی و فضاهای اینترنتی بود. به نظر شما ورود فضای مجازی و شبکه خانگی چه میزان در کاهش مخاطبان تئاتر اثر گذار بوده است؟

تالار فجر در گذشته نقطه عطف سالن‌های نمایش تئاتر بود و ما واقعا برای شهروند تئاتر اجرا می‌کردیم اما با اتفاقات اخیر و سهم خواهی‌های شهرداری نمی‌توانیم در این سالن نمایش اجرا کنیم. ما با نمایندگان مجلس و مسئولان صحبت کردیم اما شهرداری سالن به تئاتر نمی‌دهد و این بهانه را دارد که این سالن برای شهروندان نظر گرفته شده است. مگر غیر از این است که تئاتر برای شهروندان اجرا می‌شود اما شهرداری پنبه در گوش فرو برده و هیچ توجهی به این موضوع ندارد. حتی خود شهرداری هم که اعتبارات برنامه‌های فرهنگی دارد اما در راستای حمایت از تئاتر اقدامی انجام نمی‌دهد.

اکباتان: حال تئاتر همدان را چگونه ارزیابی می‌کنید؟
 راستش را بخواهید حال تئاتر هیچ‌وقت خوب نبوده و انگار قرار نیست کسی برای آن برنامه خاصی داشته باشد اگرچه سال‌های نمایش اجرا دارند اما در مجموع تئاتر در شهرستان‌ها خاموش است. جز تعداد انگشت شمار نمایش‌هایی که به جشنواره‌ها راه می‌یابند عملاً تئاتر پویایی در استان نداریم متأسفانه در خصوص تئاتر تنها در رسانه‌های محلی پرداخته می‌شود و کسی در سطح ملی از نمایش‌های اجرا شده در همدان خبری ندارد. تفاوت ما با کلان‌شهری مثل تهران دقیقاً در این مطلب است بنابراین وقتی نمایشی در تهران اجرا می‌شود توسط سایت‌ها و رسانه‌ها مورد نقد و تحلیل قرار می‌گیرد و به آن پرداخته می‌شود اما این فضا در شهرستان‌ها وجود ندارد. به نظر می‌رسد برای بهبود حال تئاتر، ما باید قید انجمن نمایش را بزنیم و فکر کنیم که متولی ندارد و خودمان در بخش خصوصی به فکر چاره و درمان باشیم اما متأسفانه نه طرح و برنامه‌ای داریم و نه حمایت‌کننده‌ای که بتوانیم در این مسیر گام برداریم. با توجه به این نباید منتظر حمایت مالی باشیم چون هرگز حمایت از تئاتر نبوده و قرار نیست به هیچ عنوان بودجه‌ای به تئاتر اختصاص یابد و هیچ مسوولی هم پاسخگو نیست و اگر اغراق نباشد باید گفت تئاتر شهرستان‌ها به سرگرمی برای

تئاتر برای شهروندان اجرا می‌شود اما شهرداری پنبه در گوش فرو برده و هیچ توجهی به این موضوع ندارد

هنرمندان تبدیل شده و اصل تئاتر در شهر تهران متمرکز شده است. هریک از هنرمندان ما که برای ادامه کار خود به تهران مراجعه کردند موفق بودند و شاید مهم‌ترین دلیل آن وجود فضایی برای دیده شدن در حد بی‌نیاهیت است با این حال سیاست‌گذاری درستی در حوزه فرهنگی وجود ندارد، بنابراین مرکز هنرهای نمایشی نمی‌تواند متعلق به تمام استان‌ها باشد و تنها به داشتن یک اتاق در تهران بسنده می‌شود. نه اینکه بگوییم این معضل تنها گریبان گیر همدان است، نه چنین نیست و استان‌های بزرگی هم که حرف برای گفتن در این عرصه دارند به این وضعیت دچار شدند و انگار تنها تئاتر در تهران مورد اهمیت قرار گرفته است.

با این حال امیدواریم برنامه‌ریزی برای تئاتر به وجود بیاید. نگاهی که به تئاتر شهرستان‌ها به عنوان نمایش‌های بومی و محلی دارای هویت و لباس و غیره بنگرد و آن را حمایت کند. برای تهران متأسفم که هرگز اجازه نمی‌دهد تئاتر شهرستان‌ها اجرای عموم داشته باشد و به عقیده من از تئاتر شهرستان‌ها می‌ترسند. مشکلات زیادی برای ما هنرمندان شهرستان برای اجرا در تهران وجود دارد و باید در سرفه‌های زیادی را متحمل شویم تا بتوانیم در

اکباتان: به‌عنوان اولین سؤالی از نحوه شروع فعالیتتان و چگونگی ورودتان به این عرصه بگویید.

اگر بخواهم بگویم که چه چیزی باعث شد تا وارد تئاتر شوم باید به دوران مدرسه برگردم همان روزهایی که اولین احساسات من نسبت به تئاتر شکل گرفت و مثل همه هنرمندان در آن زمان چون تئاتر مدرسه‌ای، تنها فضایی بود که می‌توانستیم تئاتر را کار کنیم از تئاتر مدرسه‌ای شروع کردم.

قبل از انقلاب فرهنگ و هنر و خانه جوانان، پیشاهنگی، هلال احمر و شبیر و خورشید گروه‌های تئاتری داشتند که فعالیت می‌کردند بنابراین ما هم در این امکان حضور پیدا می‌کردیم و با این گروه‌ها کار می‌کردیم بالطبع اصل فعالیت من همزمان با اوج پیروزی انقلاب بود. بعد از انقلاب مضامین نمایشنامه‌ها تغییر پیدا کرد و همین باعث شد که هنرمندان بیشتر در نمایش‌های مذهبی حضور پیدا کنند که توسط انجمن اسلامی و کانون بسیج که در گذشته خانه جوانان بود کار را اجرا و با گروه‌های مختلفی همکاری می‌کردند. از بهترین دوره‌های آموزشی که شرکت داشتم دوره‌های در فرهنگسرای نیاوران بود که تا امروز با وجود گذراندن دوره‌های آموزشی حتی در دانشگاه هم مباحثی را که در آن دوره آموختم تجربه نکردم.

شاید بتوانم بگویم که نقطه عطف کار من در سال ۱۳۶۵ با نمایش دلک‌ها به کارگردانی محمد رحمانی بوده است، نمایشی متفاوت که بازخورد بسیار خوبی داشت و در رادیو هم پخش می‌شد. بعد از آن به عنوان کارشناس وارد اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی شدم و در اولین جشنواره استانی تئاتر در سال ۶۸ برای اولین بار شرکت کردم. در جشنواره دوم هم با یکی از گروه‌های نمایشی در جشنواره حضور پیدا کردیم که برگزیده شدیم. با شروع شدن جشنواره کودک نمایش‌هایی را کار کردم که موفق به گرفتن عنوان و کسب رتبه شدم و این روال ادامه داشت تا امروز که نزدیک به ۳۵ نمایش را کار کردم که تعدادی از آن‌ها آثار سنتی، سیاه کاری و مذهبی بودند و در اجرا موفق به جذب مخاطب شدند.

اکباتان: در رابطه با تغییر مضامین تئاتر در دوران پس از انقلاب توضیح دادید. بسا توجه به اینکه دفاع مقدس فاصله چندانی از این دوره ندارد و هنرمندان همدانی آثار مهمی را برای اجرا در جبهه جنگ در کارنامه کاری خود دارند، در رابطه با فضای تئاتر استان را در روزهای جبهه و جنگ توضیح دهید.

نمایشی را در زمان جنگ به نام "انفجار" در منطقه سرپل ذهاب و در مناطق جنگی دیگر به مدت ۱۵ روز اجرا کردیم و اینکه توانسته بودیم کسانی را که در فضای جنگ حضور داشتند، وارد فضای هنری کنیم توفیقی بود که نصیب ما شد. حتی در مناطق جنگی در محوطه‌های فضای باز این نمایش اجرا شد و مورد استقبال قرار گرفت. این نمایش هم موزیکال و هم طنز بود. تلاش کردم در طول سال‌های اخیر نمایش‌هایی را در خصوص دفاع مقدس و در رابطه با اهل‌بیت و چندین فرم نمایشی با محوریت دفاع مقدس کار کنم. یک یا دو نمایش کار کردم که دفاع مقدس را شعارگونه منعکس نمی‌کرد و با گاهی حتی با نقد هم همراه بود.

در تهران شهرداری جشنواره تئاتر فجر را حمایت می‌کند اما در همدان، شهرداری حتی در نصب بنر و بلبورد هم موافقی را ایجاد می‌کند اما باید باور داشته باشیم هر جا فرهنگ رشد می‌کند تئاتر هم پیشرفت می‌کند. زمانی استاندارد اسبق آقای خرم تأکید کرد که تا وقتی در استان مسوولیت دارد تالار فجر برای هنرمندان تئاتر خواهد بود اما پس از آن، شرایط تغییر کرد. داستان تأسف بار سالن‌ها در شهرستان زمانی غمگین‌تر می‌شود که این سالن‌های نمایش در شهرستان‌های ما در حواشی شهر و دور از دسترس ساخته می‌شود و علی‌رغم هزینه‌هایی که صورت گرفته، فضاها در مناطقی ساخته شده که ساخت آن فایده‌ای ندارد. به جای در نظر گرفتن سالن این‌سینا در مصلی همدان باید تالار فجر در میدان آرامگاه بوعلی سینا به تئاتر اختصاص پیدا می‌کرد. اگر ساختمان برخی ادارات در میدان آرامگاه برای سالن‌های نمایش تئاتر در نظر گرفته می‌شد آیا نمی‌توانست جمعیت زیادی را به تماشا وادارد؟ آیا منجر به رشد تئاتر نمی‌شد؟

اکباتان: با استناد به صحبت‌های شما پیرامون مشکلات و حواشی این کهن هنر می‌توان مدعی شد این بی‌توجهی و چالش‌ها باعث شده تئاتر چندان مورد توجه قرار نگیرد. در این خصوص بیشتر صحبت کنید.

اگر بهتر بخواهم در تشریح این فضا وارد شوم باید بگویم که تئاتر زمانی جان مایه دوباره می‌گیرد که مسئولان وارد کار شوند و دلسوز تئاتر باشند. دستگاه‌ها می‌توانند برای تئاتر هزینه کنند اما با افسوس باید گفت که تقریباً مدیران هیچ‌وقت حتی برای دیدن اجرای نمایش به سالن‌ها نمی‌آیند هرچند دغدغه‌های زیادی دارند اما می‌توانند برای فرهنگ این شهر و زنده نگه‌داشتن هنر تئاتر در آن زمان بگذرانند ولی تأسف در جایی بیشتر می‌شود که به عقیده من مسوولان رأس استان فرهنگ را به فراموشی می‌سپارند. خیلی دوست دارم بدانم که ارزیابی استاندارد همدان از تئاتر چیست؟ در تئاتر چند نفر از هنرمندان را چهره به چهره می‌شناسند؟ چقدر از برنامه‌ریزی‌های استان را در زمینه فرهنگی به این هنر اختصاص می‌دهند؟ مدیران به ویژه مدیران فرهنگی باید برای تئاتر زمان بگذارند، نمایش‌ها را ببینند و از هنرمندان دلجویی کنند. چرا نباید

ما باید قید انجمن نمایش را بزنیم و فکر کنیم که متولی ندارد و خودمان در بخش خصوصی به فکر چاره و درمان باشیم

مسئولان در برنامه‌ها و جشنواره‌ها جای خالی هنرمندان بزرگ و پیشکسوتان را احساس کنند. چرا هیچ‌گاه از هنرمندان دلجویی نمی‌کنند و از هنرمندان برای حضور در برنامه‌ها و جشنواره‌ها دعوت نمی‌کنند؟ گویا قصد دارند تئاتر همدان را از بازی‌های اجرایی در ایام جشنواره‌ها دور کنند در صورتی که در برگزاری چنین مراسمات و جشنواره‌هایی همه تئاتری‌ها باید وارد کار شوند و بیشتر امور را خود هنرمندان همدان به عهده بگیرند. برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری تئاتر باید در همدان باشد نه اینکه هنرمندان همدانی صرفاً مسوولیت سالن‌ها را داشته باشند. زمانی می‌توانیم بگوییم که جشنواره متعلق به همدان است که پس از ۲۴ سال یک پای کار همدان باشد ولی تنها اتفاقی که بعد از سال‌ها افتاده شاید این تغییر بوده که در چند سال اخیر از هنرمندان همدانی به عنوان داور استفاده شده و لاغیر. حتی به امور تفریحی هنرمندان همدانی در ایام جشنواره هم توجه نمی‌شود این در حالی است که هنرمندان دیگر استان‌ها در هتل‌ها اقامت و در اماکن مختلف تفریح می‌کنند و به‌راحتی هم هزینه خود را دریافت می‌کنند در صورتی که هنرمندان همدانی در جشنواره بالاترین حجم کاری را دارند و حتی وقت خوردن غذا را هم ندارند و برای دریافت هزینه‌ها باید مدت زمان طولانی بعد از جشنواره را به انتظار دریافت مبلغی ناچیز سپری کنند.

اکباتان: سخن آخر و پیام نوری شما برای مخاطبان اکباتان؟

از خداوند برای همه سلامتی را در سال جدید خواهانم چون وقتی هرکسی از لحاظ جسمانی سالم باشد می‌تواند به اهدافی که می‌خواهد برسد اما وقتی هر آنچه را که می‌خواهد داشته باشد و سالم نباشد، آرامش نخواهد داشت. امیدوارم بزرگ‌ترین آرزویم که تقریباً محال به نظر می‌رسد و آن ساخت دانشکده هنر است روزی محقق شود.

زیباسازی شهر

هدیه نوروزی شهرداری به مردم

مدیرعامل سازمان زیباسازی شهرداری همدان گفت: برنامه‌ریزی برای میزبانی شایسته از مهمانان نوروزی از مدت‌ها پیش انجام شده بود تا با فضاسازی زیبا، زمینه برای استقبال ویژه از مسافران فراهم شود و پایتخت تاریخ و تمدن ایران زمین با جاذبه‌ها و آثار بی‌بدیل طبیعی و تاریخی خود در ذهن میهمانانی که از سراسر کشور به استان آمده بودند، ماندگار شود و خواهان سفر مجدد به همدان باشند و با مشاهده خدمات ارائه شده با خیالی راحت از انتخاب این شهر برای سفر نوروزی، به تفرج بپردازند.

به گزارش "آکباتان"، وحید علی‌ضمیر از جمله اقدامات انجام شده در خصوص آماده‌سازی شهر برای ایام نوروز را گل‌کاری فضای سبز شهری، نصب نمادهای ویژه نوروز، رنگ‌آمیزی جداول، خط‌کشی معابر، نصب علائم ترافیکی، لکه‌گیری خیابان‌ها و پاک‌سازی معابر از نخاله‌ها و زباله‌ها، شست‌وشوی جوی‌ها و نهرها و کاشت درختان زینتی عنوان کرد.

علی‌ضمیر در زمینه نصب نمادهای ویژه نوروز، اظهار داشت: در این رابطه، طراحی و ساخت نمادها ۶ ماه پیش از نوروز آغاز شد و تعداد آن‌ها نیز از ۱۱ مورد در سال ۹۳ به ۷۵ مورد در نوروز امسال رسید که خوشبختانه بسیار مورد توجه گردشگران قرار گرفت.

وی گفت: ۷۰ درصد از طراحی و ساخت المان‌های نوروزی بر عهده هنرمندان بومی و ۳۰ درصد نیز توسط هنرمندان غیربومی اجرا شد.

مدیرعامل سازمان زیباسازی شهرداری همدان با اشاره به اینکه المان‌های نوروزی ۹۵ مورد توجه گردشگران و شهروندان قرار گرفت، اظهار کرد: ساخت و نصب و تعمیر و رنگ‌میلان پارکی، نصب تابلوهای جهت‌نما، نقاشی دیواری و رنگ‌آمیزی جداره‌های شهری، نصب تابلوهای معرفی معابر و انجام تبلیغات محیطی متناسب با نوروز از دیگر اقدامات سازمان زیباسازی شهرداری در استقبال از بهار به شمار می‌رود.

وی با بیان اینکه فراخوان برای اجرای طراحی المان‌های نوروزی در اواخر آذرماه سال گذشته منتشر شد، خاطر نشان کرد: پس از انتشار فراخوان به‌صورت ملی، تعداد ۶۰۰ طرح از نقاط مختلف کشور به سازمان ارسال شد.

علی‌ضمیر با اشاره به اینکه طرح‌های ارسالی شامل المان‌های نوروزی، کارهای گرافیکی و طراحی بنرهای نوروزی بود، بیان کرد: در یازدهم بهمن‌ماه سال گذشته طرح‌های ارسالی مورد داوری قرار گرفت و ۲۳ طرح برای اجرا انتخاب شد.

وی با بیان اینکه کار ساخت المان‌های نوروزی از ۱۵ بهمن‌ماه سال گذشته آغاز شد، افزود: ساخت المان‌های نوروزی به مدت نزدیک به ۴۵ روز به طول انجامید.

مدیرعامل سازمان زیباسازی شهرداری همدان خاطر نشان کرد: برخی از المان‌های نوروزی سال گذشته نیز مورد استفاده قرار گرفت و بازسازی و مرمت شد.

علی‌ضمیر با اشاره به اینکه المان‌های جدید و هنری قابل توجهی توسط هنرمندان برای نوروز ۹۵ ساخته و در مکان‌های مناسب نصب شد، گفت: فراخوان طراحی و ساخت المان‌های نوروزی به‌صورت ملی و با استفاده از ظرفیت هنرمندان غیربومی انجام شد.

وی افزود: ۷۰ درصد از طراحی و ساخت المان‌های نوروزی بر عهده هنرمندان بومی و ۳۰ درصد نیز توسط هنرمندان غیربومی اجرا شد که ساخت ۱۱۰ المان، بازسازی بیش از ۱۲۹ المان سال‌های گذشته و در مجموع ۲۳۹ المان انجام شد.

این مسئول در خصوص ماندگاری المان‌ها و استقبال مردم از این المان‌ها، اظهار کرد: خوشبختانه المان‌های نوروزی ۹۵ مورد استقبال قرار گرفته است و سازمان زیباسازی به دنبال امکان‌سنجی و جامعی است که المان‌های نوروزی در یکی از پارک‌های همدان نصب و ماندگار شوند.

وی همچنین با ارائه توضیحاتی در مورد ساماندهی سیما و منظر شهری بلوار بهشت گفت: ساماندهی سیما و منظر شهری بلوار بهشت، ساماندهی تابلوهای سردر واحدهای صنعتی واقع در بلوار بهشت انجام شد که تعداد اخطارهای صادر شده ۳۳۶ مورد، تعداد تابلوهای غیرمجاز جمع‌آوری شده بیش از ۱۳۰ عدد، رنگ‌آمیزی بیش از ۳۰۰ کرکره مغازه و رنگ‌آمیزی میلمان پارک‌های مناطق و رنگ‌آمیزی میلمان پارک‌های مناطق و رنگ‌آمیزی معابر مسیر و معرف معابر انجام شد.

علی‌ضمیر در خصوص تبلیغات محیطی گفت: امحای دیوارنویسی، نقاشی دیواری، نورپردازی، زیرسازی و اجرای کفپوش در پارک‌های منطقه سه، تابلوهای راهنمای مسیر و معرف معابر، تابلوهای راهنمای مسیر نصب شده به تعداد ۳۰ عدد در

محل‌های پل فرهنگیان، میدان امام حسین(ع)، جاده قدیم قاسم‌آباد، پل هوایی، میدان پیشاهنگی، رسالت و بعثت، شهید توپچی و بلوار بدیع‌الزمان، بلوار شهید مطهری و چهارراه مزدقینه، نصب تابلوهای معرف معابر و اصلاح تابلوهای مخدوش به تعداد ۲۰ عدد، نصب بیش از ۱۰۰ تابلو جداره‌ای اسامی کوچه‌ها و رنگ‌آمیزی پایه تابلوهای سرکوچه در سطح ۴ منطقه بیش از ۳۲۰ مورد انجام شده است.

مدیرعامل سازمان زیباسازی شهرداری همدان، تبلیغات محیطی را از دیگر اقدامات دانست و گفت: نصب بنرهای نوروزی در بلبورد‌های شهری شامل بلبورد‌های زیرگذر خیبر، بلوار ارتش، میدان سردار همدانی، میدان امام حسین، پل عبیریاده شهرک اندیشه، سه وجهی میدان دانشگاه، استند دیواری ابتدای بلوار مدنی، نصب بنرهای نوروزی در ۲۴ عدد لمپوست، نصب ۱۵ عدد لایت باکس با طرح بهار از دیگر موارد اجرا شده است.

المان هفت سین میدان پایتاهر

المان سال ۹۵ مبارک میادین

المان آهو و رودی شهرک فرهنگیان

رنگ آمیزی میلمان

سردیس سردار شهید حسین همدانی مراحل ساخت

آرامگاه بوعلی سینا

المان تخم مرغ رنگی میدان عین القمات

پارک ایراندرد

المان ستون خوشنویسی میدان عمار

نقاشی دیواری

المان میمون هفت سین بدست میدان قائم

استقبال گسترده مردم از المان های نوروزی

المان سبزه و تنگ زنجیری میدان فلسطین

بلوار ولایت

تهرانی‌ها جور مسئولان همدانی را کشیدند

فرشته اکبری

مجاللی برای اندیشیدن به وعده‌های پیشین را نمی‌دهد. بودند چند نفری که در همدان به‌عنوان زادگاه این ورزشکار به او قول حمایت دادند و با دلگرمی او را راهی آمریکا کردند؛ همین وعده‌ها بود که قادری را برای شروع مراحل درمانی آماده کرد و او با امید به حمایت بزرگمردان شهرش اقدامات را برای درمان خود را آغاز کرد اما هرچه پیش‌تر رفت از توجه آقایان وعده دهنده نیز کاسته شد و به هر شکل ممکن پایمردی بر وعده‌ها و با به‌عبارتی دیگر جوانمردی و کوشش برای نجات جان یک ورزشکاری که حق بر گردن ورزش ایران دارد، به فراموشی سپرده شد. شنیده‌ها حاکی از این است که با قطع حمایت‌های وعده‌دهندگان، مراحل درمان نیز به‌کندی پیش می‌رود و اگر هزینه‌ها تأمین نشود محمدرضا قادری که با دلگرمی کشور خود را ترک کرده بود، باید به زادگاهش برگردد و درد را دوباره از نو تحمل کند. او که امروز درد تنهایی را نیز در کنار درد سه‌ساله خود می‌چشد دیگر به چیزی جز بازگشت به ایران فکر نمی‌کند و به گفته خودش چنان درگیر مسائل حاشیه‌ای و قول‌های بر باد رفته، شده که شب‌ها را با این تفکرات بیدار می‌ماند در حالیکه استراحت نسخه مکمل درمان است اما معنای خود را برای او از دست داده است؛ دوچرخه‌سوار همدانی که در مسیر درمان خود به‌سوی سلامتی رکاب می‌زد حالا می‌گوید که حواشی و مسائل مالی به‌شدت روحیه او را تحت تأثیر قرار داده و جسم و روح او را آزار می‌دهد. او که زمانی ورزشکار بوده و الگوی ورزشکاران، امروز می‌خواهد با سلامت پا به عرصه ورزش بگذارد و این بار الگوی بیماران است که با دردهای سخت در نبرد هستند، باشد و بتواند در مسیر آموختن راه مبارزه و بالا بردن انگیزه آن‌ها و خانواده‌هایشان قدم بردارد اما به قول خودش وقتی کسی چند روز درد را تحمل کند، خسته و کلافه می‌شود و مقاومت برای او که در سه سال اخیر بیماری را تحمل می‌کند، سخت و کلافه‌کننده شده و تنها راه رهایی از این وضعیت ادامه درمان تا رسیدن به سلامتی است اما...

در این شرایط انتظار می‌رود که مسئولان استان همدان، فدراسیون دوچرخه‌سواری و دستگاه ورزش استان به یاری این پهلوان بشتابند و اجازه ندهند که قهرمان دوچرخه‌سواری و معلمی که شاگردانش بی‌صبرانه انتظارش را می‌کشند، با قطع مراحل درمان و با ناامیدی به همدان بازگردد؛ حال تصمیم جوانمردانه با مسئولین است...

الگویی برای ورزشکاران بوده است، اما هیچ توجیهی به دست‌وپنجه نرم کردن ورزشکار قهرمان این شهر نکردند و کار به‌جایی رسید که محمداقبر قالیباف شهردار تهران، احمد دنیا مالی و علیرضا دبیر اعضای شورای اسلامی شهر تهران، حسین هدایتی مدیرعامل باشگاه استیل آذین و همکاران محمدرضا قادری در آموزش و پرورش استان همدان عزم خود را جزم کرده و تمام‌قد به یاری قهرمان ارزشمند این کشور شتافتند. شنیده‌ها نیز از این موضوع حکایت می‌کند که کمک خیراندیشان مدیریت شهری تهران تا به امروز توانسته روحیه مقاومت را در دوچرخه‌سوار همدانی زنده نگه دارد؛ چه‌بسا به گفته خود او اگر حمایت این افراد نبود بسیار پیش‌ازاین به کشور بازگشته بود. حالا محمدرضا قادری دوران درمان را می‌گذراند و نه تنها حمایت‌های مالی نصیب حال او نمی‌شود، بلکه مصداق دوری و دوستی نیز از بین رفته و کسی حال قهرمان سال‌های نه‌چندان دور دوچرخه‌سواری آسیا را به‌یاس افتخار آفرینی و سر برافراشتن پرچم ایران در قاره کهن، نمی‌پرسد؛ همان‌هایی که این دوچرخه‌سوار و در کنار آن فضای رسانه‌ای، چهره‌های قدرشناس از آن‌ها ساخت تا بتوانند در بهارستان کرسی نشین شوند و کمک به یک بیمار ورزشکار به‌عنوان چهره‌های جهانی نوعی ابزار تبلیغاتی برایشان به شمار می‌رفت، حالا که خیالشان از تصاحب صندلی در مجلس راحت شده دغدغه‌های پیش رویشان

شنیده‌ها حاکی از این است که با قطع حمایت‌های وعده‌دهندگان، مراحل درمان نیز به‌کندی پیش می‌رود و اگر هزینه‌ها تأمین نشود محمدرضا قادری که با دلگرمی کشور خود را ترک کرده بود، باید به زادگاهش برگردد و درد را دوباره از نو تحمل کند

محمدرضا قادری که امروز درد تنهایی را نیز در کنار درد سه‌ساله خود می‌چشد دیگر به چیزی جز بازگشت به ایران فکر نمی‌کند و به گفته خودش چنان درگیر مسائل حاشیه‌ای و قول‌های بر باد رفته، شده که شب‌ها را با این تفکرات بیدار می‌ماند در حالیکه استراحت نسخه مکمل درمان است اما معنای خود را برای او از دست داده است

همدردی و حمایت برخی افراد و مسئولین شامل حال او شد که البته حالا به نظر می‌رسد حمایت‌ها نیز بیشتر شعاری و موقتی بوده است. شاید در همان ابتدا این خبر در فدراسیون دوچرخه‌سواری و زادگاهش همدان توجهات را به محمدرضا قادری جلب کرد و مسئولان یکی پس از دیگری با شنیدن خبر ابتلای او به بیماری سرطان، برای اولین بار به ملاقات ورزشکار قهرمان خود رفتند (!) اما پس‌ازاینکه کودکان معصوم دبستان آیت اله معصومی کمترین و البته بزرگ‌ترین حق را در قبال معلم خود ادا و با تراشیدن موهایشان، معلم قهرمان خود را به چهره‌ای بین‌المللی تبدیل کردند، مسئولان نیز یکی پس از دیگری به فکر افتادند و در عیادت صمیمانه خود به او قول حمایت مالی و معنوی برای مبارزه با سرطان و مغلوب کردن این بیماری را دادند. همین وعده‌ها و دلگرمی‌ها که از سوی مدیران، مسئولان و داوطلبان نمایندگی در مجلس شورای اسلامی مطرح شد، محمدرضا قادری را راهی آمریکا کرد تا بتواند با گذراندن دوره درمانی، با به دست آوردن سلامت کامل به ایران برگردد و به قهرمان‌پروری و تعلیم و تربیت شاگردانش بپردازد. اما شنیده‌ها از آمریکا حاکی از این است که وعده‌ها به باد فراموشی سپرده شده و آن‌هایی که قادری را با قول پشتیبانی برده‌اند کرده‌اند فراموش کرده‌اند. باوجوداینکه همدان نیز شهرداری و شورای شهر و مدیرانی دارد که می‌توانستند برای تلاش یک قهرمان که بدون شک

کم نیستند قهرمانانی که تا وقتی نامشان تیترو روزنامه‌ها و نقل زبان‌هاست چنان مورد توجه قرار می‌گیرند و تشویق و تمجیدها شامل حالشان می‌شود که در طول همین مدت چهره این قهرمانان در اذهان مردم حک می‌شود و نام و یادشان به‌راحتی از اذهان پاک‌شدنی نیست؛ هرچند نام آوازه‌شدن قهرمانان عرصه ملی و بین‌المللی تا وقتی که پیروزی‌ها تکرار شود، ادامه خواهد داشت و پس از کناره‌گیری تدریجی آن‌ها، حضورشان در ذهن مردم و به‌ویژه مسئولین کمرنگ می‌شود. حال با این وجود اتفاقاتی هست که می‌تواند خصلتی را در ما زنده کند که شاید بتوان نامش را همدردی گذاشت اما بیشتر تلاشی است برای سرپوش گذاشتن بر فراموش کردن افتخار آفرینانی که دوباره به یادشان افتاده‌ایم. شاید واژه تلخ و سخت سرطان بود که توانست پس از سال‌ها نام اسطوره‌های همچون ناصرحجازی که زمانی ستاره فوتبال ایران بود را دوباره به یاد بیاورد و توجهات مردم و مسئولان را برانگیزد؛ همان توجهاتی که علاوه بر همدردی می‌تواند چهره‌های مثبت، قدرشناس و دلسوز از فلان مسئول و فلان آدم معروف بسازد! اینکه چرا یک بیماری می‌تواند تا این اندازه حس همدردی را بین ما ایرانی‌ها زنده کند هم جای تأمل دارد و هم کمی جای تأسف؛ اما به هر شکل این موضوع به عادت تبدیل شده که هر از چندگاهی با شنیدن خبر جنگ یک هنرمند و یا یک ورزشکار و شخصیتی معروف با دردی همچون سرطان، جان می‌گیرد. در این میان انگیزه‌بخشی و حمایت معنوی از بیمار می‌تواند مقاومت و رویارویی او را در مقابله با بیماری دوچندان کند؛ اینجاست که بیمار نباید به چیزی جز درمانی که منجر به بهبودی‌اش می‌شود، فکر کند و دلگرمی و پشتیبانی اطرافیان است که می‌تواند امید را در دلش زنده نگه دارد و روح او را در برابر جسمی که با مشکل روبه‌رو شده، ایستاده نگه دارد؛ چه‌بسا بیماران که با انگیزه بالا و روحیه‌ای بانشاط که بخشی از آن نتیجه تلاش اطرافیان بوده، توانسته‌اند به‌خوبی به جنگ سرطان بروند و این غول را شکست دهند. محمدرضا قادری قهرمان دوچرخه‌سواری آسیا نیز یکی از همین چهره‌هایی است که پس از گذشت چند سال که قهرمانی‌ها و افتخار آفرینی‌هایش او را به ورزشکاری نام‌آشنا بین اهالی ورزش و دوچرخه‌سواران تبدیل کرده بود، دوباره مورد توجه قرار گرفت و

فاتحه گویش همدانی را بخوانیم

در روزهایی که روزگار سخت می‌گذرد و مردم به فکر خالی نماندن جیبشان هستند و مسوولان برای لنگ نماندن چرخ اقتصاد کشور می‌جنگند، دلسوزان فرهنگ غنی و قوی کشور برای ماندگاری فرهنگی که متأسفانه نقطه کور دغدغه این روزهای مدیران کشور است، تلاش می‌کنند. خوشبختانه هر قرن که از تاریخ و فرهنگ می‌گذرد، بزرگان، هنرمندان و ادیبانی زاده می‌شوند که وجود آن‌ها غنیمتی برای فرهنگ این سرزمین است و نقشی اثرگذار در ماندگاری گنجینه غنی تاریخ، فرهنگ، آداب و رسوم ایران زمین دارند. همدان نیز بزرگانی را در دامان خود پرور داده و ثبت یادگارهای ماندگار خود را به دست آن‌ها سپرده است. این خطه، امروز نیز به تداوم تاریخ، ادیبانی را در خود جای داده که شاید

همچون مروراید در صدف، برای مردم و مسوولان این استان ناشناخته مانده‌اند اما به اندازه تمامی لحظات عمر خود، برای اعتلای نام پایتخت تاریخ و تمدن دویده و جنگیده‌اند. یکی از نویسندگان ارزشمند همدانی، هادی گروسین است که سال‌های زیادی از عمر خود را برای آموزش فرزندان همدانی در کلاس درس گذرانده و سپس سال‌هایی از زندگانی خود را برای حفظ واژه‌های گویش همدانی و به یادگار ماندن این گویش برای نسل‌های بعدی همدان، وقف کرده است. امروز هادی گروسین میهمان "اکباتان" است و از تلاش و دغدغه‌هایش برای شهرش می‌گوید که گوش و جان سپردن به آن، خالی از لطف نیست؛ حاصل گفتگو با پیشکسوت شعر و ادب همدان را در ادامه می‌خوانید.

غم نان جایی برای فرهنگ در سفره مردم نمی‌گذارد

شعر و ادب

■ **اکباتان: در ابتدا معرفی کامل از خود داشته باشید؟**

من در سال ۱۳۲۱ در کوی جولان که از محلات قدیمی همدان به شمار می‌رود، به دنیا آمدم. تحصیلات در مقاطع ابتدایی و دبیرستان را در همدان گذراندم و به استخدام آموزش‌وپرورش همدان درآمدم، سپس در حین تدریس، مأمور به تحصیل در انستیتو مربیان هنری تهران شدم. از بدو استخدام تا سال ۱۳۷۳ که بازنشسته شدم و در سطوح مختلف آموزشی به تدریس اشتغال داشتم.

■ **اکباتان: فضای خانواده شما برای رشد فرهنگ و شعر و ادب چگونه بود؟**

پدرم تحصیل کرده مدرسه شرافت از اولین مدارس همدان در اواخر دوران قاجار و کارمند یکی از ادارات بود. پدر من معلومات وسیعی داشت، بیشتر شب‌های پاییز و زمستان، کتاب‌هایی نظر شاهنامه و کتاب‌های داستانی معمول در آن زمان را برایمان می‌خواند. گاهی اوقات از من کمک می‌خواست که صفحاتی را بخوانم و همین امر باعث شد که علاقه‌مندی‌ام به خواندن کتاب تشدید پیدا کند. از سنین نوجوانی هم از چند کتاب‌فروشی همدان، کتاب کرایه می‌کردم. در عین حال عضویت کتابخانه آرامگاه بوعلی و مدرسه آقای آخوند را داشتم. در این راه تشویق‌های همیشگی پدر و مادرم همراه بود.

■ **اکباتان: از چه زمانی تصمیم بر تألیف کتاب گرفتید و چرا کتب تألیفی شما بر محور همدان و فرهنگ آن نگاشته شده است؟**

سال ۱۳۴۱ که به استخدام آموزش‌وپرورش همدان درآمدم، مأمور خدمت در مدارس بخش رزن شدم. شب‌ها اوقاتم را به مطالعه کتب مختلف از جمله رمان‌های نویسندگان بزرگ ایرانی و خارجی می‌گذراندم. در مقدمه بعضی از کتاب‌های ترجمه شده، مترجمین از کمیبود لغات و اصطلاحاتی که بتوانند جایگزین مطالب کنند، شکوه داشتند و خواستار گردآوری آن‌ها که در فرهنگ مردم ایران زمین به وفور موجود است، توسط علاقه‌مندان به تاریخ و ادبیات غنی ایران بودند. سال‌ها بعد، قسمتی از تحقیقاتم را با عنوان "واژه‌نامه همدانی" به چاپ رساندم که در سال ۱۳۸۴ به همراه پیوست‌هایی به چاپ دوم رسید و چاپ سوم آن به زودی از سوی حوزه هنری همدان منتشر می‌شود. گردآوری و تدوین این کتاب که به خوبی مورد توجه زبان‌شناسان و علاقه‌مندان به فرهنگ ایران قرار گرفت، نزدیک به ۵۳ سال به طول انجامید.

اگر بخوادم در رابطه با اینکه چرا کتاب‌های من بر محور همدان و فرهنگ آن نگاشته شده، توضیح بدهم باید بگویم که بدیهی

است که زادگاه هر فرد مورداطلاقه وافر او است. انسان نسبت به سرزمینی که در آن به دنیا آمده و بالیده، تعصب دارد که باید به نحوی به آن بپردازد. به قول ابن فقیه همدانی (مورخ نامدار سده سوم هجری) "حرمت شهرت بر تو، چونان حرمت پدر و مادر است. زیرا که غذای تو از آنان بوده است و غذای آنان از همان شهر". و "گویند: سزاوارترین شهرها به دلدادگی، شهری است که آتش را آشامیده‌ای و خوراکش را خورده‌ای" و همچنین آمده "سرزمین مرد دایه اوست و خانه‌اش گاهواره او"؛ از این رو اکثر تألیفاتم بر محور همدان و فرهنگ آن است.

■ **اکباتان: در رابطه با اولین کتاب خود "واژه‌نامه همدانی" توضیح دهید. دلیل انتشار این کتاب چه بود؟**

همان‌طور که گفتم گردآوری واژه‌نامه ۵۳ سال طول کشیده اما هنوز برای گردآوری کامل نیاز به زمان دارد. متأسفانه به دلیل مهاجرت همدانی‌ها به سایر نقاط ایران و در گذشت پیران که به گویش همدانی سخن می‌گفتند؛ از طرفی مهاجرت همه جانبه به شهرهای بزرگ از جمله همدان و ظهور گویش‌های جدید و به تبع آن کمرنگ شدن نقش واژه‌های همدانی در جامعه، باعث فراموشی بسیاری از موارد فرهنگی همدان شده است. طبق آمار سال ۱۳۷۵ جمعیت همدانی‌های اصیل ۲۶ درصد و مهاجران ۷۴ درصد بوده که فکر می‌کنم با ازدیاد مهاجران به همدان، امروزه باید نزدیک به ۱۶ درصد همدانی و مابقی مهاجر باشند. باید خدا را سپاس گفت که کار گردآوری و تدوین واژه‌نامه همدانی در وضعیت موجود توانسته است رنگ و بوی گویش همدانی را به ثبت برساند.

■ **اکباتان: در رابطه با تألیف دیگر کتب خود توضیح دهید.**

پس از چاپ واژه‌نامه تا کنون توانسته‌ام کتاب‌های زیادی را به چاپ برسانم که شامل "بازار و پیشه‌های همدان"، "فرهنگ آب یا آب‌نامه"، "زیستگاه‌های دره‌ای الوند"، "راومند، دریاچه باستانی همدان و روستاهای باستانی پیرامون آن"، "سخنوری در همدان، شرح احوال و آثار عارف روشنفکر ملا محمدتقی اعمی همدانی"، "تذکره خوشنویسان همدان"، "سخن‌سرایان معاصر همدان"، "زندگی‌نامه عین‌القضات همدانی" و "زندگی‌نامه و گویش باباطاهر همدانی" است. علاوه بر این، سه سفرنامه کم حجم با عنوان "سفرنامه تخت سلیمان"، "سفرنامه زنجان" و "سفرنامه خان گرمز" نوشته‌ام. کتابی نیز تحت عنوان "جستارهایی از تاریخ اجتماعی همدان در قرون معاصر" که آماده چاپ بود، به پیشنهاد دوستان و همکاران دانشورم

به دو کتاب تفکیک کردم. کتابی نیز با عنوان "انسان با جانوران" که با همکاری دوست فرهنگی و شاعر معاصر آقای ناصر جمشیدآبادی آماده چاپ است.

■ **اکباتان: به نظر شما در شهر همدان، مردم تا چه اندازه برای لهجه همدانی ارزش و احترام قائل هستند و تا چه میزان با لهجه همدانی صحبت می‌کنند؟**

جمعیت غالب مهاجر بر گویش و واژه‌های همدانی اثر خود را گذاشته است. اگر روزگار بر همین روال ادامه دهد طولی نخواهد کشید که دیگر لهجه همدانی کاربرد چندانی نخواهد داشت. همین اندازه که طی ۵۳ سال واژگان همدانی گردآوری شده، جای شکر دارد.

■ **اکباتان: مسئولان استان همدان تا چه اندازه از فرهنگ و پیشکسوتان این عرصه در استان حمایت می‌کنند؟**

متأسفانه به دلیل درگیری فکری مسئولین و پیگیری امور جاری استان، در حوزه فرهنگ پشتیبانی و توجه خاصی تا کنون مشاهده نشد است. با این وجود امروز به اعتقاد من حوزه هنری همدان، عزم خود را به کار گرفته و توجه خوبی به فرهنگ داشته که روندی امیدوار کننده است.

■ **اکباتان: وضعیت شعر و ادبیات استان همدان را چگونه ارزیابی می‌کنید؟ از شاعران و ادیبانی که برای ماندگاری و معرفی همدان تلاش کرده‌اند، نام ببرید.**

همدان بزرگان فراوانی را به خود دیده که استمرار آن هنوز به چشم می‌خورد. از شخصیت‌های فرهنگی زمان حاضر، می‌توان به دکتر پرویز اذکابی و استاد دانشمند آقای علیرضا ذکاوتی اشاره کرد که وجودشان مغتنم است. آثار فراوانی از آنان به یادگار خواهد ماند. بزرگانی نظیر علی جهانپور نیز تمام تلاش خود را برای معرفی ابعاد مختلف فرهنگی و تاریخی همدان به کار گرفته‌اند.

■ **اکباتان: جایگاه فرهنگ و هنر در بین جامعه امروزی کجاست؟**

امروزه مردم غم نان دارند و بیشتر به گذران زندگی و معیشت خود فکر می‌کنند و کمتر به مسائل فرهنگ و ادب و هنر توجه می‌کنند. امید است روزی برسد که مردم همدان دغدغه‌ای نداشته باشند تا بتوانند به مسائل فرهنگی توجه خاصی کنند.

■ **اکباتان: با توجه به فرا رسیدن نوروز ۹۵ در رابطه با فرهنگ و آداب و رسوم مردم همدان در ایام نوروز توضیح دهید.**

تاریخ ایران با تاریخ همدان شروع می‌شود و عنوان "پایتخت فرهنگ و تمدن ایران" زیننده آن است. مراسم نوروز در همدان ریشه در گذشته دارد که در این خصوص به‌طور مفصل در گفتاری تحت عنوان "نوروز و آیین‌های ویژه آن" پرداخته شده و توضیح در رابطه با این موضوع به زمان زیادی نیاز دارد.

■ **اکباتان: فضای برقراری ارتباط هنرمندان با یکدیگر در همدان فراهم است؟**

خوشبختانه اکنون با پشتیبانی اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان همدان، فضایی در مجتمع شهید آوینی در دسترس هنرمندان، نویسندگان و شاعران قرار داده شده و سرتاسر هفته پذیرای آنان است. خوشبختانه روند فعالیت نویسندگان و ارتباط آن‌ها با هم چشمگیر است و امیدواریم این روند همچون شرایط فعلی ادامه داشته باشد.

■ **اکباتان: در حال حاضر مشغول به چه فعالیتی هستید و برنامه شما برای آینده چیست؟**

دیگر همچون گذشته توان جسمی ندارم، مسئولیت‌های زندگی و دیگر مسائل موجب کم‌کاری‌ام شده است. در حال حاضر مشغول تنظیم دو کتاب، مجزا شده از تاریخ اجتماعی همدان در قرون معاصر هستم. باید دید خداوند چه می‌خواهد.

■ **اکباتان: چه درخواستی از مسئولان استان همدان دارید؟**

من چیزی از مسئولین نمی‌خواهم، رسیدگی به امور جاری وقتی برای آنان باقی نمی‌گذارد که کمی هم پشتیبانی از امور فرهنگی داشته باشد. تنها پیشنهادی که دارم این است که آثار به چاپ رسیده را پشتیبانی مالی کنند و با خریداری تعداد قابل توجهی از آن‌ها و هدیه دادن این انتشارات به‌عنوان یادبود بین مدعوین مراسم‌های مختلف فرهنگی، از نویسندگان تا اندازه ای هرچند اندک حمایت کنند.

■ **اکباتان: سخن آخر؟**

آرزوی توفیق برای جوانان مملکت دارم، امید است با تمهیدات مسئولین جوانان تحصیل کرده این شهر و دیگر شهرها که بیکارند، سروسامان بگیرند.

شماره ۴ | اردیبهشت ۱۳۹۵
No 4 | April-May 2016

اکباتان

بر خور داری همدان از زیر ساخت ها و قابلیت های مناسب برای قطب شدن پیوند اعضای غرب کشور

نخستین همایش و کارگاه آموزشی تخصصی هماهنگ کنندگان اهدای عضو از بیماران مرگ مغزی با مشارکت مدیریت انجمن بیماران خاص و پیوند اعضای وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در سالن جلسات مرکز همایش های دانشگاه برگزار شد. نماینده ولی فقیه در استان همدان، این نشست را محفل همدلی، نودوسی و نوع پروری دانست و گفت: موضوع سلامت در عالم همه موجودات، حرف اول را می زند و تمام موجودات باید از نعمت سلامت برخوردار باشند و انسان ها وظیفه دارند برای همه سلامت و وحوش، پرندگان، مخلوقات و ملائکه تلاش کنند. آیتا... غیاث الدین طهممندی گفت: افراد در مواجهه با یکدیگر با هدیه سلام برای هم آرزوی سلامت می کنند؛ همچنین یکی از نام های بهشت خدا "خانه سلامتی" است. وی با اشاره به قداست انجام پیوند عضو تصریح کرد: سلامت، امنیت و آسایش هر فرد در گروه سلامت، امنیت و آسایش دیگر افراد است و با پیوند یک عضو، سلامت به فرد دیگر باز می گردد و نجات جان افراد طبق آیه "فردی که یک نفر را زنده کند مانند آن است که عالمی را زنده کرده است" ثواب بسیار بالایی دارد. امام جمعه شهر همدان با تأکید بر اهمیت انتقال فرهنگ اهدای عضو به آحاد جامعه گفت: مسئولان، رسانه ها، روحانیت و همه افراد باید برای این تحقق این موضوع تلاش کنند. وی خاطر نشان کرد که دنیای امروز به فکر سلامت نیست و بروز جنگ های مختلف گواه این موضوع است؛ در حالی که مقوله سلامت باید در سطح بالاتر، کارآمدتر و برجسته تر دیده شود.

قابلیت های استان همدان برای قطب پیوند اعضای غرب کشور

معاون توسعه مدیریت و منابع انسانی استانداری همدان نیز گفت: استان همدان به دلیل موقعیت خاص جغرافیایی و فاصله زمانی مناسب با ۹ استان مجاور؛ زیرساخت ها و قابلیت های مناسبی را برای قطب شدن در زمینه پیوند اعضای غرب کشور دارد. رضا قیاسی با ابراز افتخار به مسلمان بودن به نگاه حمایتی دین و شرع مقدس اسلام در خصوص پیوند اعضا اشاره کرد و گفت: دین و شرع در کشور همواره حامی مسائل مربوط به حوزه سلامت بویژه حرکت بزرگ پیوند عضو است؛ زیرا طبق احادیث، حرمت انسان از حرمت خانه کعبه به عنوان مرکز ثقل همه مسلمانان بالاتر است. وی با بیان اینکه نگاه مترقی دین اسلام در خصوص نجات انسان ها و برخورداری کشور از فقها و علمای شایسته بروز و آگاه بسیار ارزشمند است، گفت: استاندار و مسئولان استان، حمایت همه جانبه خود را از اقدامات مربوط به فرهنگ سازی برای اهدای عضو اعلام کرده اند. قیاسی با اشاره به بهبود امکان دسترسی با ایجاد آژدرها همدان- ساوه و تسهیل رفت و آمدها با ایجاد دو ریل راه آهن گفت: در آینده با استفاده از قطارهای تندرو، وضع رفت و آمدها پیش از پیش بهبود می یابد. وی افزود: هم اکنون باند فرودگاهی برای نشستن هواپیماهای پهن بیکر تکمیل شده است که با این اقدام، فرصت میزبانی از توریست های سلامت فراهم می شود و باید از مجموع فرصت ها برای میزبانی از جمعیت های مختلف در همدان استفاده کرد. معاون توسعه مدیریت و منابع انسانی استانداری همدان ادامه داد: فرهنگ بالای استان همدان و همراهی مردم با مسئولان در موضوع اهدای عضو از دیگر فرصت هایی است که می توان با همکاری مسئولان دینی و اطلاع رسانی مناسب توسط انجمن جمعیت استان، اهمیت آن را از نظر دینی برای مردم تشریح کرد. وی خاطر نشان کرد که در حمایت از این برنامه از هیچ کوششی دریغ نمی کنیم و شرایط فرهنگ سازی و بهبود وضع اهدای عضو در استان برای مجموعه دانشگاه تسهیل می شود. وی با اشاره به اهمیت اجرایی شدن طرح تحول سلامت در استان و تشکر از اجرا کنندگان این برنامه، یادآور شد که در این طرح ۲۷۰ میلیارد تومان هزینه شده و در حقیقت این مبلغ به اقشار آسیب پذیر کمک شده است.

فرهنگ سازی، مددکاری، آموزش و پژوهش؛ ۴ حلقه مفقوده پیوند عضو

رئیس اداره "شبکه فراهم آوری اعضای پیوندی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی"، فرهنگ سازی، مددکاری، آموزش و پژوهش را چهار حلقه مفقوده پیوند عضو دانست.

دکتر کتایون نجفی زاده در نخستین همایش و کارگاه آموزشی تخصصی هماهنگ کنندگان اهدای عضو از بیماران مرگ مغزی به همدلی موجود بین مسئولان استان همدان اشاره کرد و گفت: در حال حاضر، ۷ تا ۱۰ نفر از افرادی که در فهرست دریافت پیوند هستند، فوت می کنند و حضور شایسته پزشکان، مسئولان و فرمانداران در این نشست نشان دهنده اهمیت موضوع اهدای عضو است. وی با بیان اینکه همدان یکی از ۹ قطب فراهم آوری و پیوند اعضا کشور است، ابراز امیدواری کرد که این استان با بهره گیری از ظرفیت های موجود پیش از پیش در انجام وظایف موفق باشد. رئیس اداره شبکه فراهم آوری اعضای پیوندی وزارت متبوع، حمایت از اهدای عضو ایرانیان با ارائه توضیحاتی در خصوص مکانیسم

مرگ مغزی گفت: تورم مغز به دلیل غیر قابل اتساع بودن با بالا رفتن فشار، بسته شدن رگ ها، توقف خون رسانی به سلول های مغزی و متلاشی شدن سلول های مغزی همراه است. وی با اشاره به اینکه مرگ مغزی با کما متفاوت است، تصریح کرد: امروزه ۹۰ درصد مرگ ها در اثر مرگ مغزی و ۱۰ درصد به دلیل مرگ قلبی است و امکان برگشت بیمار به زندگی در مرگ مغزی وجود ندارد.

دکتر نجفی زاده با اشاره به وضع اهدای عضو در سال ۸۴ گفت: آمار رضایت برای اهدای عضو در ایران ۵ درصد، تعداد سالانه اهدای عضو حدود ۱۲۰ نفر و رتبه اهدای عضو کشور در سال ۸۴، رتبه ۴۲ بود که برای بهبود این موضوع برنامه ریزی های خوبی از جمله برگزاری نخستین مرکز جشنواره فرهنگی نفس، دیدار با مراجع مختلف و راه اندازی سامانه اهدا، استفاده از تجربیات کشورهای دیگر و برگزاری دوره های کشوری و بین المللی برای انتقال دانش انجام شد. وی افزود: روند رو به رشد اهدای عضو از سال ۸۸ آغاز شده، به طوری که آمار اهدای عضو به طور واضح در کشور افزایش یافت.

دکتر نجفی زاده با ارائه توضیحاتی در خصوص امضای توافق نامه با صدا و سیما گفت: صدا و سیما از ارکان اصلی فرهنگ سازی در خصوص پیوند اعضاست.

رئیس اداره "شبکه فراهم آوری اعضای پیوندی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی"، با بیان اینکه کشور ایران حدود ۸۰ میلیون جمعیت دارد و میزان مرگ و میر تصادفات حدود ۲۰ هزار نفر در سال است، افزود: ۵ تا ۸ هزار مرگ مغزی در سال در ایران اتفاق می افتد و تعداد قابل اهدا ۲ هزار و ۵۰۰ تا ۴ هزار مورد است. وی، تعداد سالانه اهدای عضو را حدود ۷۰۰ نفر عنوان کرد و گفت: بیماران نیازمند عضو پیوندی ۲۵ هزار نفر هستند. دکتر نجفی زاده با بیان مطالبی به منظور مشخص شدن اهمیت قطب شدن همدان در پیوند عضو غرب کشور، توضیحاتی در خصوص مشکلات بیماران نیازمند عضو پیوندی و سختی مراجعه به مراکز پیوند قلب و ریه در تهران بیان کرد و از در نظر گرفتن طرح اسکان برای این بیماران تشکر کرد. وی به جدول محاسبه تعداد ارگان های پیوندی مناسب و ظرفیت های موجود اشاره کرد و گفت: هم اکنون سالی ۲ هزار و ۷۰۰ کلیه اهدا می شود که باید با فرهنگ سازی مناسب این آمار افزایش یابد.

این مقام مسئول با طرح این سوال که مشکل اساسی و محوری کجاست، مشکل اصلی را نبود سیستم و شبکه دانست و با اشاره به وظایف مهم مراکز فراهم آوری و پیوند؛ فرهنگ سازی، مددکاری، آموزش و پژوهش را چهار حلقه مفقوده پیوند عضو دانست. دکتر نجفی زاده، نقش پزشکان را فراهم آوری و انجام عمل پیوند، نقش اصحاب رسانه را فرهنگ سازی و نقش خیرین را در زمینه ساختار و توسعه، تجهیزات، مددکاری و فرهنگ سازی دانست و گفت: نقش سمن ها کمک به فرهنگ سازی و آموزش و پژوهش است که می توانند به عنوان بازوی توانمند وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی برای تحقق این موضوع به کمک دولت بیابند. این مسئول با بیان توضیحاتی در مورد مدل ایرانی شبکه فراهم آوری و پیوند اعضا از طرح imopt به عنوان طرحی نوین از اداره پیوند یاد کرد و گفت: این طرح با دستور وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و با کمک معاون توسعه وزارت متبوع و دکتر سید محمد هادی ایازی معاون امور اجتماعی وزارت متبوع برای استفاده از ظرفیت سازمان های مردم نهاد اجرا می شود.

قائم مقام انجمن اهدای عضو ایرانیان و مدرس بین المللی اهدای عضو:

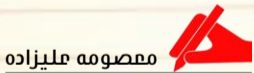
همدان از بهترین قطب های پیوند عضو می شود

دانشگاه برنی گردد و فرهنگ اهدای عضو در رأس اقدامات قرار دارد. وی با بیان اینکه اگر نهادهای مختلف در این زمینه همکاری نکنند دانشگاه نمی تواند کاری از پیش ببرد، اهدای عضو و رشد

قائم مقام انجمن اهدای عضو ایرانیان و مدرس بین المللی اهدای عضو گفت: همدان قابلیت تبدیل شدن به یکی از بهترین قطب های پیوند عضو کشور را دارد. دکتر امید قیادی در نخستین همایش و کارگاه آموزشی تخصصی هماهنگ کنندگان اهدای عضو از بیماران مرگ مغزی؛ از روند رو به رشد اهدای عضو در همدان ابراز رضایت کرد. وی گفت: زمانی که رئیس هماهنگ کنندگان تیم اهدای عضو دانشگاه علوم پزشکی همدان، آمار اهدای عضو استان همدان را ارائه کرد، این رقم باور کردنی نبود و از نظر من به عنوان متخصص این رشته، حتی شگفت انگیز هم بود. مدرس بین المللی اهدای عضو افزود: اگر آمار اهدای عضو در یک استان رکود پیدا کند نمی توان از رئیس دانشگاه ایراد گرفت؛ همچنان که پیشرفت در تعداد اهدای عضو نیز فقط به رئیس

رقم PNP را انقلابی بزرگ و موهوب همدلی مسئولان دانست. دکتر قیادی گفت: اگر روزی رئیس مرکز اهدای عضو استان از صدا و سیما تکدی کند، فرهنگ اهدای عضو شکست خورده است؛ زیرا در کشورهای پیشرفته دفتر صدا و سیما در مراکز اهدای عضو مستقر است و ارتباط تنگاتنگی بین آنان وجود دارد. وی با تأکید بر اهمیت تشکیل شورایی متشکل از مسئولان برای فرهنگ سازی در مورد اهدای عضو گفت: هر مجموعه در حد توان خود باید برای تحقق این موضوع تلاش کند. این مسئول، نصب بیلبرود در مکان های عمومی به منظور قدردانی از خانواده فرد اهدای عضو کننده، اختصاص مکانی رایگان در آر.استان ها برای اهدا کنندگان، دلجویی از خانواده های فداکار و برنامه سازی در خصوص اهدای عضو را از جمله اقداماتی دانست که می توان در این خصوص انجام داد.

نخستین همایش و کارگاه آموزشی تخصصی هماهنگ کنندگان اهدای عضو از بیماران مرگ مغزی

دومین روز همایش و کارگاه آموزشی تخصصی هماهنگ کنندگان اهدای عضو از بیمارستان مرگ مغزی

دومین روز از نخستین همایش و کارگاه آموزشی تخصصی هماهنگ کنندگان اهدای عضو از بیمارستان مرگ مغزی برای کادر درمانی دانشگاه برگزار شد.

دکتر کنایون نجفی زاده رئیس اداره "شبکه فراهم آوری اعضای پیوندی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی" در خصوص بیمارستان مرگ مغزی و دکتر امید قبادی قائم مقام انجمن اهدای عضو ایرانیان و مدرس بین المللی اهدای عضو در خصوص بیمارستان مرگ مغزی، شرایط اهدای عضو، نحوه رضایتگیری، پر کردن فرم های رضایت، جلسه های مشاوره، نحوه انتقال بیمار به مرکزی که قرار است عمل پیوند انجام شود، نگهداری بیمارستان مرگ مغزی، گرفتن رضایت، نحوه فراخوان و دعوت از پزشکانی که مسئولیت تأیید مرگ مغزی بیمارستان را برعهده دارند و راهکارهای موجود به منظور نگهداری بافت ها و نسوج، مطالب آموزشی لازم را ارائه کردند. این کارگاه های آموزشی برای پزشکان، پرستاران و

همکاران مرتبط با حوزه درمان دانشگاه با موضوعات متفاوت و متنوع تا ۳۰ فروردین ماه با هدف آشنایی علمی و عملی برگزار می شود.

دیدار و تبادل نظر با مدیر کل صداوسیما مرکز همدان

در حاشیه کارگاه آموزشی تخصصی هماهنگ کنندگان اهدای عضو انجام شد:

دیدار و گفتگو کردند. مدیرکل صداوسیما مرکز همدان، ترویج فرهنگ حسنه اهدای عضو را وظیفه همگانی دانست و بر همکاری در خصوص ساخت و پخش برنامه های آموزشی با موضوع اهدای عضو تأکید کرد.

معاون درمان دانشگاه به همراه رئیس اداره شبکه فراهم آوری اعضای پیوندی وزارت متبوع، قائم مقام انجمن اهدای عضو ایرانیان، رئیس هماهنگ کنندگان اهدای عضو دانشگاه و مدیر روابط عمومی دانشگاه با مدیرکل صداوسیما مرکز همدان دیدار و گفتگو کردند. دکتر محمدرضا عبادیان معاون درمان دانشگاه در حاشیه نخستین همایش و کارگاه آموزشی تخصصی هماهنگ کنندگان اهدای عضو از بیمارستان مرگ مغزی به همراه دکتر کنایون نجفی زاده رئیس اداره شبکه فراهم آوری اعضای پیوندی وزارت متبوع، دکتر امید قبادی قائم مقام انجمن اهدای عضو ایرانیان و مدرس بین المللی اهدای عضو، دکتر حمیدی رئیس هماهنگ کنندگان اهدای عضو دانشگاه علوم پزشکی همدان و حمید کیانی مدیر روابط عمومی دانشگاه در دیدار با حسین میسر مدیرکل صداوسیما مرکز همدان در خصوص همکاری های دوجانبه به منظور ترویج فرهنگ اهدای عضو در جامعه

لزوم فرهنگ سازی و تغییر نگرش در زمینه اهدای عضو

معاون درمان دانشگاه علوم پزشکی همدان افزود: اهدای عضو، حلقه مفقوده خدمات درمانی استان بشمار می آید

که باید مورد توجه بیشتری قرار گیرد. دکتر محمدرضا عبادیان با اشاره به حضور مدرسان بین المللی و کشوری در این کارگاه، گفت: باید نسبت به فرهنگ سازی در بین مردم برای اهدای عضو افراد دچار مرگ مغزی، اقدام شود. وی خاطرنشان کرد: زمانی که تشخیص دهیم

فردی به زندگی برنمی گردد بهتر است اعضای او را به افراد دردمند که مشکل کبد، لوزالمعده، پیوند کلیه و... دارند، اهدا کنیم. معاون درمان دانشگاه علوم پزشکی همدان ادامه داد: در حال حاضر، همدان جایگاه خوبی در پیوند اعضای بیمارستان مرگ مغزی دارد که هنوز در

شأن استان نیست؛ البته استان در سال های گذشته جایگاه خوبی در کشور نداشت و اعضای بیمارستان مرگ مغزی به زیر خاک می رفت. وی، فرهنگ سازی های انجام شده در استان را باعث تغییر نگرش در این زمینه دانست و گفت: مقامات ارشد استان و ائمه جمعه نیز

بخوبی از این کار حمایت کردند. دکتر عبادیان افزود: با طرح این موضوع در شورای اداری استان، بیشتر مدیران استان داوطلب دریافت کارت اهدای عضو شدند. وی ابراز امیدواری کرد که این همایش خوبی برگزار شود و نتایج خوبی از برگزاری آن حاصل شود.

استاندار همدان، آمادگی مجموعه استان را برای انجام اقدامات لازم در خصوص افزایش آمار اهدای عضو و فرهنگ سازی در این زمینه اعلام کرد.

محمدمناصرتنجیکت در دیدار با رئیس اداره شبکه فراهم آوری اعضای پیوندی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، قائم مقام انجمن اهدای عضو ایرانیان و مدرس بین المللی اهدای عضو و معاون درمان دانشگاه علوم پزشکی اظهار کرد: از طرف خود، دانشگاه علوم پزشکی همدان و جامعه پزشکی، آمادگی کامل برای فرهنگ سازی در خصوص این موضوع را اعلام می کنیم و تمام مجموعه استان در زمینه های مورد نیاز مقوله اهدای عضو با افتخار حضور دارند.

وی از طرح موضوع اهدای عضو در جلسه بعدی شورای فرهنگ عمومی استان خبر داد و گفت: اهدای عضو از موضوعات مربوط به فرهنگ عمومی استان است و در این جلسه، با دعوت از رئیس اداره شبکه فراهم آوری اعضای پیوندی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و قائم مقام انجمن اهدای عضو ایرانیان با هماهنگی دستگاه های مسئول در این حوزه، برنامه های لازم برای اعضای این شورا ارائه می شود.

تنجیکت با اشاره به اینکه انجمن اهدای عضو ایرانیان ثبت شده است، پیشنهاد کرد که شاخه های از این انجمن در همدان راه اندازی شود تا یکسان سازی فرهنگ سازی و آموزش و پژوهش خوبی انجام شود و شاهد جهش خوبی در زمینه آمار اهدای عضو باشیم.

استاندار همدان با ابراز تشکر از زحمات، تلاش و افکار سازنده مسئولان فعال وزارت بهداشت در زمینه اهدای عضو و مجموعه دانشگاه علوم پزشکی همدان برای تلاش در افزایش شاخص های اهدای عضو گفت: همدان برای ارتقای حوزه های بهداشتی درمانی آمادگی دارد و هم اکنون بسیاری از بیمارستان های اطراف را پوشش می دهد.

وی با بیان اینکه مزایای خدمات اهدای عضو قابل طرح نیست، اظهار

استاندار همدان:

آمادگی استان در زمینه های مورد نیاز مقوله اهدای عضو

مورد نیاز این مقوله، اعلام کرد.

بهره گیری از ایده ها و توانایی مسئولان ارشد استان برای ترویج فرهنگ اهدای عضو

رئیس اداره شبکه فراهم آوری اعضای پیوندی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در نشست با استاندار همدان که با حضور قائم مقام انجمن اهدای عضو ایرانیان و معاون درمان دانشگاه برگزار شد، بر بهره گیری از ایده ها و توانایی مسئولان ارشد استان برای ترویج فرهنگ اهدای عضو تأکید کرد.

رئیس اداره شبکه فراهم آوری اعضای پیوندی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی توضیحاتی در خصوص تشخیص مرگ مغزی و اهمیت

کارگاه های آموزشی تخصصی ویژه کادر درمانی

سومین روز از نخستین همایش و کارگاه آموزشی تخصصی هماهنگ کنندگان اهدای عضو از بیمارستان مرگ مغزی با برگزاری کارگاه های آموزشی ویژه کادر درمانی برگزار شد. مدرسان در این کارگاه ها در خصوص روش بازرسی از بیمارستان ها به دو صورت تلفنی و بازرسی حضوری به منظور تعیین مرگ مغزی، روش بازرسی، سلسله مراتب اهدای عضو، نحوه وارد کردن اطلاعات بیمارستان مرگ مغزی در سامانه کشوری و پیگیری های لازم، آموزش های مبسوطی را ارائه کردند. در نوبت بعد از ظهر روز سوم، ادامه مطالب آموزشی در خصوص شناسایی بیمارستان مرگ مغزی و نحوه نگهداری این بیمارستان در قالب دو کارگاه ارائه شد و نحوه علمی رضایتگیری از بستگان بیمار مرگ مغزی شامل خبر دادن و متقاعد کردن آنان برای اهدای عضو توسط مدرسان بیان شد. در حاشیه کارگاه های روز سوم، نشست با حضور دکتر محمدصادق صبا قائم مقام رئیس دانشگاه علوم پزشکی همدان در حوزه مشارکت های مردمی در خصوص ایجاد شرایط لازم برای تأسیس شعبه های از انجمن اهدای

مراسم اختتامیه و آغاز مرحله ای جدید در روند رو به رشد اهدای عضو در استان

رئیس دانشگاه علوم پزشکی استان همدان هدف گذاری استان را انجام پیوند کبد دانست و گفت: طبق برنامه ریزی ها این کار به زودی در استان انجام می شود. دکتر سید حبیب اله موسوی بهار در مراسم اختتامیه نخستین همایش و کارگاه آموزشی تخصصی هماهنگ کنندگان اهدای عضو از بیمارستان مرگ مغزی مقطع کنونی را مرحله جدیدی در روند رو به رشد اهدای عضو استان دانست و به تلاش های انجام شده توسط اساتید این حوزه برای فرهنگ سازی در این زمینه اشاره کرد. وی بر تقویت فراهم آوری اعضا و نسوج و همچنین افزایش عضوگیری تأکید کرد و گفت: تقویت بخش پیوند کلیه باید در دستور کار باشد. رئیس دانشگاه علوم پزشکی استان همدان، هدف گذاری بعدی در استان را پیوند کبد دانست و گفت: طبق برنامه ریزی ها این کار به زودی در استان انجام می شود.

کارگاه عملی روز پنجم در مرکز آموزشی درمانی بعثت برای متخصصان مغز، اعصاب و بیهوشی، سرپرستاران و کارکنان مراکز آموزشی درمانی بعثت و شهید بهشتی برگزار شد و دکتر علی احسان صالح از اداره کل پزشکی قانونی در خصوص مباحث قانونی در مقوله اهدای عضو توضیح داد و مطالب علمی توسط دکتر محمدرضا ساعتیان متخصص مغز و اعصاب و مسائل اجتماعی و فرهنگی مربوط به فرهنگ سازی توسط دکتر قبادی مدرس بین المللی اهدای عضو آموزش داده شد. در نوبت بعد از ظهر کارگاه های، ادامه جلسات رضایت گیری توسط دکتر قبادی تدریس می شود.

برگزاری کارگاه های عملی در مرکز آموزشی درمانی بعثت

کارگاه های عملی در پنجمین روز از نخستین همایش و کارگاه آموزشی تخصصی هماهنگ کنندگان اهدای عضو از بیمارستان مرگ مغزی برگزار شد.

دید عکاسانه در همدان قوی نیست

بهترین لحظات سخن بگوئیم باید پای حرف های یک عکاس بنشینیم و بهتر است که دنیای عکاسی از قاب دوربین یک عکاس به نمایش گذاشته شود. لنز دوربین «اکباتان» این بار روی یکی از عکاسان همدانی که سالهاست روزهایش با ثبت لحظه ها از قاب دوربین عچین شده، زوم کرده و لیلا یوسفی که این روزها در بخش عکاسی حوزه هنری وانجمن عکس بسیج هنرمندان استان همدان مشغول به فعالیت است و نامی آشنا برای عکاسان همدانی است، میهمان « اکباتان» شده و از تجربه خود در دنیای لذت بخش عکاسی سخن می گوید.

ماحصل گفتگو با این عکاس جوان را در ادامه می خوانید:

فیروزه تبریز شرکت می کنند، اذعان دارند که همدان پتانسیل بسیار بالایی از لحاظ بافت قدیمی و فضای سنتی کسب و کار دارد و باید نادیده گرفته نشود و اتفاق بزرگی مثل جشنواره فیروزه در همدان نیز برپا شود و پتانسیل های خوب این شهر به همه معرفی گردد.

اکباتان: شما در ماه پیش دبیر جشنواره سراسری عکس وقف بودید، در رابطه با این جشنواره و حضور عکاسان همدانی صحبت کنید

با توجه به اینکه جشنواره موضوع سختی داشت و عکاسان پیش زمینه ای از انواع وقف نداشتند ارائه یک عکس در این خصوص برای عکاسان سطح کشور و عکاسان همدانی بسیار سخت بود. در داوری ها تلاش بسر این بود که عکس هایی خاص و ویژه که نمود دیگری از وقف را نشان می دهد، به عنوان آثار برگزیده معرفی شود تا آگاهی لازم برای عکاسان در دوره های بعدی این جشنواره نیز ایجاد شود.

تعداد عکس های ارسالی که وقف مسجد و حسینیه را به نمایش می گذاشت، بالا بود اما اگر این آثار به عنوان عکس های برگزیده انتخاب می شد در دوره های بعد نیز عکس ها با این محوریت ارسال می شد.

اکباتان: نهادهای متولی و حامی عکاسی در همدان از این هنر و عکاسان حمایت می کنند؟
انجمن سینمای جوانان متولی عکاسی در کشور است و در همدان تلاش های بسیار خوبی انجام می دهد و همیشه در برنامه های عکاسی مشارکت داشته است اما در نقطه مقابل، فرهنگ و ارشاد اسلامی به عنوان متولی اصلی، انتظار می رود که از عکاسی به عنوان هنری که امروزه حرف اول را می زند، حمایت کند که در این زمینه در همدان بسیار ضعیف عمل می کند.
اکباتان: در حال حاضر علاقه مندان به عکاسی در همدان برای آموزش باید به کجا مراجعه کنند؟

متولی اصلی آموزش عکاسی در همدان انجمن سینمای جوانان است و من انجمن را به عنوان یک مرجع به عکاسان معرفی می کنم. مجتمع فنی تهران نیز در آموزش مثبت عمل می کند و کارگاه های آموزش فنی و حرفه ای نیز مخاطب خوبی را جذب می کنند.

اکباتان: چرا عکاسان، عکس های خود را آرشیو می کنند و ارائه نمی دهند؟

عکاسان خود به این سوال بهتر پاسخ می دهند ولی دلیل اصلی عدم امکان چاپ و ارایه آثار است، به نظر من حس درونی یک عکس قوی است و وقتی یک عکس، عکس خود را ارائه می دهد روحیه خود را با دیگران به اشتراک می گذارد. جنبه مثبت یک عکس این است که شاید در هیچ زمان و مکان دیگری در دنیا تکرار نشود و به نوعی یک عکس، لحظه ای ناب و خاص را به نمایش می گذارد و نوعی جهان بینی است. وقتی یک عکاس به درجه بالایی از قدرت عکاسی برسد و عکس خود را ارائه دهد، می تواند با نگاه خود دنیا را تکان دهد و انسانها را به بصیرت و خودشناسی برساند.

اکباتان: به عنوان پرسش آخر در رابطه با فعالیت حوزه هنری همدان در بخش عکاسی صحبت کنید. این بخش در حال حاضر چند عضو دارد؟
من در سال ۸۷، از مشهد به همدان بازگشتم و به حوزه هنری رفتم و در آن سال گفتند که حوزه هنری ۱۰۰ عضو فعال دارد و البته عکاسان نیز فعالیت داشتند اما با کمزنگ شدن حمایت ها، سطح عکاسی پایین آمد. هرچند حوزه هنری نسبت به ارگان های وظیفه مند عملکرد خوبی در حمایت از عکاسی دارد.

اعضای فعال حوزه هنری همدان در بخش عکاسی بیش از ۲۰۰ نفر است که البته اعضا در رفت و آمد هستند و پس از ارتقاء به سطح حرفه ای، از حوزه جدا و افراد جدید جایگزین می شوند.

همان طوری که پیش از این نیز گفتیم در حال حاضر اعضای حوزه هنری همدان به صورت هفتگی عکاسی را در بازار انجام می دهند که به عکاسان از لحاظ عکاسی مستند کمک کرده چراکه بیشتر عکاسان به عکاسی در طبیعت می پردازند و عکاسی مستند در همدان کم رنگ است.

این نوع عکاسی به مرور زمان می تواند نتیجه خوبی را به دنبال داشته باشد و می تواند کمک کند اما کنی همچون بازار همدان به عنوان یک مکان مهم معرفی شود که البته به همکاری مسئولین نیاز دارد.

کار عکاسی با موبایل را راحت تر و شاید بهتر انجام می دهد.
موبایل وسیله ای در دسترس است و در برخی موارد در یک سایت آپلود می شود کسی حق کپی رایت را ندارد و باید عکس را خریداری کند تا اجازه استفاده از آن را داشته باشد. در ایران در ساده ترین گروه های مجازی حق کپی رایت رعایت نمی شود و در برخی موارد افراد از عکس های دیگران به نام خود استفاده می کنند. در همدان نیز برخی ارگانها عکس هایی با ابعاد کوچک را آپلود و در نشریات نود با حداقل کیفیت استفاده می کنند و لحظه ای به این فکر نمی کنند که باید هزینه بردارند. همین موضوع عکاسی را مهجور و برای گذران زندگی عکاس مشکل ایجاد می کند. با توجه به این شرایط پیشنهاد می شود که افراد عکاسی را به عنوان یک هنر دنبال کنند.

اکباتان: عکاسی میتواند شغل و یا منبع اصلی برای کسب در آمد باشد؟

عکاسی در ایران جایگاه خودش را ندارد؛ در تمام دنیا برای عکاس واثر هنری اوارزش قائل اند و وقتی عکسی در یک سایت آپلود می شود کسی حق کپی رایت را ندارد و باید عکس را خریداری کند تا اجازه استفاده از آن را داشته باشد. در ایران در ساده ترین گروه های مجازی حق کپی رایت رعایت نمی شود و در برخی موارد افراد از عکس های دیگران به نام خود استفاده می کنند. در همدان نیز برخی ارگانها عکس هایی با ابعاد کوچک را آپلود و در نشریات نود با حداقل کیفیت استفاده می کنند و لحظه ای به این فکر نمی کنند که باید هزینه بردارند. همین موضوع عکاسی را مهجور و برای گذران زندگی عکاس مشکل ایجاد می کند. با توجه به این شرایط پیشنهاد می شود که افراد عکاسی را به عنوان یک هنر دنبال کنند.

در همدان در بخش های محدودی از جمله عکاسی خبری می توان کسب درآمد داشت اما در مجموع می توان گفت عکاسی صنعتی را در دنیا داریم که نوآوری و ابتکار فراوانی دارد و محل کسب درآمد خوبی است اما این موضوع در ایران و در همدان مطرح نیست و بخش صنعت هزینه چندانی برای تبلیغات و عکس محصول خود نمی کند.
اگر بخواهم مثالی در این رابطه بزنم می توانم به تکلیفی که خبرگزاری ایسنا به عکاسان خود سپرده بود، اشاره کنم. ما در آن زمان به چند گروه تقسیم شدیم و باید با عکس های خود خانواده های ضعیف و فقیر را با هم مقایسه می کردیم که با این هدف به سمت منطقه فقیرنشین مشهد رفتیم و از خانواده هایی عکس گرفتیم که برای گذران زندگی خود ۶ ماه در کوره های اجربری کار می کردند و ۶ ماه فصل سرد را به روستای خود باز می گشتند و با درآمدی که به دست آورده بودند، زندگی می گذراندند. این اتفاق یکی از تجربه هایی بود که من را به عنوان عکاس از دنیای محدود خود خارج کرد و دنیای دیگری را پیش روی من و دیگر عکاسان قرار داد. این نوع از عکاسی می تواند با کنار هم قرار دادن آنچه در ذهن داریم ما را به بلوغ فکری برساند. به نظر من درونیات عکاسان خبری زیبا است و این ژانر در ذهنیت آنها تأثیر گذاشته است البته باید هدف عکاسی نیز تعریف شود که بدانیم عکس برای کنکاش و کنجکاوی عکس میگیرد یا صرفاً برای امرار معاش؟

تعداد زیادی از عکاس های خبری که موفق هستند نوع دیدگاه خاصی داشته اند و به درجه ای از ارتقاء روحی رسیده اند. البته باید بگویم که فشار کاری در عکاسی خبری نیز وجود دارد، به گونه ای که عکاس این نگرانی را دارد که عکس سوخت نشود و زودتر ارسال شود هرچند فکر می کنم در صورت برنامه ریزی منسجم می توان این فشار را نیز کنترل کرد و با دیدگاهی جدید در این عرصه به آرامش درونی رسید.
اکباتان: به عکاسان همدانی چه نمره ای می دهید؟
آن طور که من شنیده ام عکاسان همدانی در دهه شصت خیلی خوب پیشرفته بودند و همدان پایلوت عکاسی کشور بوده و امروزه هم آنطور که شاهدیم عکاسی همدان علاقمندان زیادی دارد که فقط نیاز به همدل شدن دارند تا سکوهای برتر عکاسی ایران را اشغال کنند. البته باید به این نکته نیز اشاره کنم که بارها به عکاسان ژانرهای مختلف تأکید شده که باهم تعامل داشته باشند و فعالیت خود را بیش از پیش افزایش دهند. نیازی نیست که از اساتید عکاسی در تهران دعوت کنیم و عکاسان ما در همدان با تعامل با یکدیگر و برگزاری کارگاه های متعدد و قرار دادن تجربیاتشان در اختیار هم، می توانند سطح عکاسی را بالا ببرند.

اکباتان: شما در حال حاضر نیز عکاسی میکنید؟
بله. در حال حاضر با تعدادی از عکاسان حوزه هنری در حال عکاسی از بازار همدان هستیم و سعی داریم مجموعه عکس از بازار همدان تهیه کنیم و به نوعی بافت قدیمی و در حال نابودی بازار را ثبت کنیم. همدان ظرفیت هایی دارد که رها شده و از این ظرفیتها عکاسی نمی شود، بسیاری از دوستان خوب عکاس ما که در جشنواره های کشوری مخصوص

از هنر و عکاسی در مشهد بسیار خوب بوده و هست به طوری که هر سال جشنواره های متعدد عکاسی در این شهر برگزار می شود. ما هر سال نمایشگاه های عکس فراوانی را برگزار می کردیم و کتابهای خوبی هم در زمینه عکاسی در مشهد منتشر می شد و به طور کلی میتوان گفت که فضای عکاسی در مشهد پویا و به سرعت رو به پیشرفت بود.

در مشهد روند موفقیت هر عکاس متفاوت بود و با تفکر جلومی رفت. من در عکاسی با پول توجیبی هایم حلقه فیلم می خریدم و تمام عکس ها را یک به یک فریم بندی و تنظیمات انجام گرفته می دوربین را در یک دفترچه ثبت می کردم و هنوز آنچنان خبری از دوربین دیجیتال و کامپیوتر نبود.

اکباتان: در رابطه با ادامه عکاسی خود پس از بازگشت به همدان توضیح دهید.

پس از بازگشت به همدان عکاسی را دنبال کردم و تمام شور و شوق و علاقه ای که در عکاسی داشتم از مشهد به همدان آوردم اما به مرور از آن شور و شوق کاسته شد چون فعالیت هنری در همدان کم رنگ تر بود و نسبت به فعالیت های دیگر، بهای کمتری به آن داده می شد. تمام فکر و تلاشم این بود که فضایی فعال و پویا را در عکاسی همدان ایجاد کنم اما، پویا شدن فضای عکاسی با کندی بیش می رود و سرعت در این عرصه کم است که البته نهادهای و ارگانها به ویژه نهادهای فرهنگی در این زمینه دخیل هستند.

در مشهد، فرهنگ و ارشاد اسلامی پای ثابت نمایشگاه ها و جشنواره ها بود اما در همدان چنین نیست و گالری های سطح شهر جذابیت و کشش خوبی را ندارند. در همدان گالری تخصصی نداریم و از طرفی گالری های خوب نیز دور از دسترس عموم مردم است در حالیکه باید گالریها در مسیر رفت و آمد باشد. عکاسی و برپایی نمایشگاه ها هزینه های بالایی را می طلبد و نیاز به برنامه ریزی و کمک مسولان رده بالای فرهنگی دارد و همین باعث شده فعالیت عکاسی در همدان محدود شود.

(با لبخند) من تمام تلاشم را میکنم و نگاه منفی ندارم. مثبت فکر می کنم چراکه باید گام های بزرگی برداریم تا عکاسی در همدان را به سطح بالایی هدایت کنیم

اکباتان: عکاسی در همدان و مشهد چه تفاوت هایی دارد؟

عکاسی به ارتباطات روحی، فکری و عاطفی مردم بر میگردد و البته روحیات و دغدغه مردم هر شهر با دیگر شهر ها تفاوت دارد. خوبی که در جو عکاسی مشهد وجود داشت این بود که هیچ یک از عکاسان این ادعا را نداشتند که حرفه ای تر عکاسی می کند و اساتید همیشه آثار خود را در کنار هنرجویان به نمایش می گذاشتند به گونه ای که پس از هر برنامه عکاسی، نمایشگاه گروهی برگزار می شد. عکاسان با یکدیگر مشارکت و همکاری داشتند و البته نهادهای دولتی نیز حمایت های کافی را داشتند.

البته در همدان در دو سال اخیر، عکاسان بسیار خوب عمل کردند و تجهیزات بسیار خوبی نیز دارند اما متأسفانه ارائه اثر در همدان ضعیف است و عکاسان به جای ارائه آثار خود، آرشیو آنها را ترجیح می دهند. یکی از مباحثی که باید از سوی عکاسان رعایت شود این است که باید اجازه بدهیم که به جایگاهی در این زمینه برسیم و با دیدگاه و علم بالا سخن بگوئیم. باید دوستی و تعامل بین عکاسان بیشتر باشد و بحث و تبادل نظر از گروه های شبکه های مجازی به جلسات حضوری و اظهار نظر چهره به چهره منتقل شود.

اکباتان: در خصوص ورود موبایل به دنیای عکاسی توضیح دهید. کسی که با موبایل عکس میگیرد، نمی تواند عکاس حرفه ای باشد؟

ما در عکاسی، عکاس حرفه ای و آماتور داریم و به طور معمول عکاسان تازه کار را عکاس آماتور می دانند که این برداشت اشتباه به نظر می رسد چراکه عکاس آماتور ممکن است تسلط بالایی بر ابزار عکاسی خود داشته باشد و عکس های خوبی بگیرد اما مشکل درآمدش از عکاسی نباشد. بنابراین تعریف می توان عکاس حرفه ای را عکاسی دانست که به عنوان حرفه اصلی، عکاسی را دنبال می کند.

در روز بیش از یک میلیارد عکس با موبایل در پایگاه های اینترنتی جهانی آپلود می شود و نشان می دهد که عکاسی در حال گسترش است هرچند نمی توان گفت همه عکس ها خوب است و ممکن است هزار عکاس خوب داشته باشیم که با موبایل عکس می گیرند. البته عکاس حرفه ای نیز داریم که

تا عکاسی به هنری عالی برای من تبدیل شود و به مرور عکاسی، دغدغه اصلی من شد. دوست داشتم در دانشگاه نیز در رشته عکاسی تحصیل کنم اما با توجه به محدودیت هایی که وجود داشت نمی توانستم در شهر دیگری تحصیل کنم، رشته گرافیک را انتخاب کردم که خوشبختانه تا اندازه ای با عکاسی در ارتباط بود.

اکباتان: در مشهد عکاسی را چگونه دنبال کردید؟

بله. در ابتدا به عنوان کلاس های تابستانی عکاسی را آغاز کردم و چون علاقه زیادی به عکاسی داشتم از نسوی خانواده نیز تشویق شدم و فعالیتم را در این زمینه ادامه دادم. سکونت در مشهد همزمان با شروع عکاسی هنری من بود. در آن زمان به انجمن سینمای جوان مشهد رفتم و زیر نظر ابراهیم بهرامی، حمیدرضا گیلائی فرد، کیانرنگ علایی و نوشین وفادار و با مدیریت نسرين شاهمحمدی، عکاسی را با شرکت در دوره مقدماتی به تشویق همسر خواهرم شروع کردم و خانواده نیز مرا در این زمینه حمایت کردند.

اکباتان: فضا و شرایط عکاسی در مشهد چگونه بود؟

من انجمن سینمای جوان مشهد را سکوی پرتاب خودم می دانم. همه از جان ودل کار می کردیم. مشهد از لحاظ فرهنگی غنی است و مردم به هنر به تمام معنا توجه دارند و در این شهر به راحتی می توان در عرصه هنر پیشرفت کرد و همین شرایط در رشد خودم در عکاسی نیز مؤثر بود.

پس از حضور در انجمن سینمای جوان، به عنوان عکاس وارد خبرگزاری ایسنا شدم و فعالیتم را با عکاسی خبری ادامه دادم. همانطور که گفتیم حمایت

اکباتان: به طور کامل خود را معرفی کنید؟
لیلا یوسفی هستم متولد ۱۳۶۱ در همدان. تا پایان مقطع متوسطه در دبیرستان دانشگاه بوعلی سینا در خیابان فرهنگ در همدان زندگی کردم و پس از پایان دوران تحصیل، به دلیل اصالت پدرم و شغل او به مشهد نقل مکان کردیم و هشت سال در شهر مشهد سکونت داشتیم و در سال ۸۷ دوباره به همدان بازگشتمیم

اکباتان: از چند سالگی عکاسی را شروع کردید و چرا عکاسی در ذهن شما چگونه زده شد؟
همسر خواهرم عکس بود و در سن ۱۶ سالگی یک دوربین به من هدیه کرد و همین هدیه انگیزهای برای شروع عکاسی من بود.

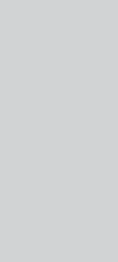
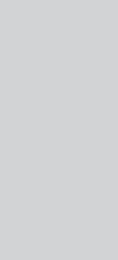
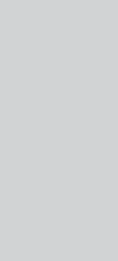
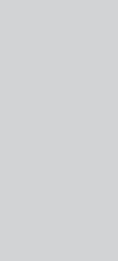
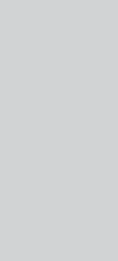
در همان سال و در فصل زمستان در اتاقم مشغول درس خواندن بودم و برف سنگینی می بارید. از پنجره اتاقم پرندهای را دیدم که روی شاخه درخت نشسته بود، دوربین را برداشتم و آن لحظه را ثبت کردم و اولین عکسی بود که با دوربینم گرفتم.

با توجه به اینکه دبیرستان ما فضای خوبی برای عکاسی داشت، دوربینم را به مدرسه بردم و از تمام حلقه های فیلم دوربین برای عکس گرفتن از فضای مدرسه استفاده کردم. تمام عکسها را چاپ کردم به همسر خواهرم نشان دادم که با تحسین ایشان رویه رو شد و مرا به ادامه کار تشویق کرد و همین آغاز عکاسی من بود.

پس از اقامت در مشهد، به انجمن سینمای جوانان رفتم و عکاسی آنالوگ را شروع کردم وقتی وارد تاریک خانه میشدم حس خوب و عمیقی داشتم. لحظهای که نگاتیو شروع به ظهور میکند، برایم بسیار زیبا بوده و هست و همین احساس خوب باعث شد

اکباتان

فراخوان نخستین

جشنواره عکس محیط زیست

استان همدان
خرداد ۱۳۹۵

محورهای جشنواره

- ۱- جلوه های حیات وحش و طبیعت استان همدان در مناطق حفاظت شده آکوبلاغ، شرا، ملوسان، خانگرمز، لشگردر، گلپر آباد، و مناطق شکار ممنوع تجرک، الوند و ...
- ۲- رابطه انسان و طبیعت با دو موضوع تعامل ها و تعارض ها
- ۳- اکوتوریسم
- ۴- بخش ویژه (عکس های محیط بانان از حیات وحش استان)

جوایز

نفر اول: مبلغ ۱۵ میلیون ریال،
دیپلم افتخار و تندیس جشنواره
نفر دوم: مبلغ ۱۰ میلیون ریال
ریال و لوح سپاس
نفر سوم: مبلغ ۸ میلیون ریال و
لوح سپاس
بخش ویژه: ۱۰ میلیون ریال،
تندیس جشنواره و لوح سپاس

دبیر: محمدرضا محمدی
مدیر اجرایی: سعیده آقاخانی
✓ آخرین مهلت ارسال آثار:
۱۰ اردیبهشت ۱۳۹۵
✓ داوری آثار: ۲۰ اردیبهشت ۱۳۹۵
✓ برگزاری نمایشگاه: ۱۶ تا ۲۱ خرداد ۱۳۹۵
✓ مراسم پایانی: ۱۶ خرداد ۱۳۹۵

نشانی دبیرخانه:

- همدان: میدان باباطاهر، خیابان خبرنگار، اداره کل حفاظت محیط زیست استان همدان
- شماره تماس: ۰۶-۳۴۲۳۵۵۷۳۳ ساعات اداری
- پست الکترونیک: photo.zist95@gmail.com
- برای کسب اطلاعات بیشتر و دریافت فراخوان جشنواره به سایت: Hamedan.doe.ir مراجعه نمایید.

استادای بان

اداره کل حفاظت محیط زیست استان همدان

بنادین محیط زیست، محیط زیست و توسعه پایدار استان همدان

شورای اسلامی شهر همدان

اداره کل آموزش محیط زیست استان همدان

شرکت بهره برداری منابع طبیعی استان همدان

شرکت سیمانتی علیصدر

افشاگری جنجالی دلال معروف فوتبال؛ سقوط پاس به لیگ دوم، سناریو از پیش طراحی شده است

یکی از دلالان معروف فوتبال کنسورمان در گفتگویی جنجالی، دست به یک افشاگری بزرگ زد و گفت: سقوط پاس به لیگ دسته دوم، یک برنامه از پیش طراحی شده است.

ک-ف یکی از دلالان معروف فوتبال کشور در گفتگویی اختصاصی با ماهنامه "اکباتان" با اشاره به اوضاع کنونی پاس در لیگ دسته اول اظهار کرد: برای اینکه تیم پاس به این اوضاع دچار شود از سال گذشته برنامه‌ریزی کرده بودیم و مطمئن باشید که پاس سقوط خواهد کرد. وی ادامه داد: دست‌های پشت پرده فوتبال از سال قبل کار خودش را علیه پاس شروع کرد و در نهایت نگذاشتیم که این تیم به مرحله پلی‌آف برسد و در سال جدید هم که دیدید چه اتفاقی برای پاس رخ داده است.

ک-ف اظهار کرد: تیم پاس اگر برای این چند بازی آخر در لیگ دسته اول مسی و رونالدو را هم به ترکیب خود اضافه کند، بازهم توانایی جلوگیری از سقوط را نخواهد داشت زیرا سقوط پاس به

لیگ دسته دوم از سال گذشته قطعی شده است.

وی در پاسخ به سئوالی مبنی بر اینکه چرا برای سقوط پاس این همه برنامه‌ریزی شده است، افزود: پاس در این یکی دو سال گذشته توانسته به‌خوبی اصول مدیریت باشگاه‌داری در فوتبال را پیاده کند.

این دلال فوتبال اضافه کرد: دست‌های پشت پرده فوتبال بعد از اینکه متوجه این موضوع شدند از مدیریت وقت پاس خواست که این اصول را سریعاً متوقف کند، چون با ادامه این شرایط ماهیت دیگر باشگاه‌های فوتبال ایران زیر سؤال می‌رفت.

وی از مبانی اصول مدیریتی در باشگاه پاس سخن گفت و تصریح کرد: یکی از این اصول نحوه ترقی بودجه به این باشگاه است، شما ببینید در سالی که پاس وارد همدان شد همه گفتند که این انتقال در راستای اصل ۴۴ قانون اساسی یا همان خصوصی‌سازی انجام شده است و نکته‌ای که ما را درگیر کرده این است که این

چه خصوصی‌سازی است که استانداری وظیفه تأمین بودجه آن را دارد؟

ک-ف ادامه داد: یکی از نکات دیگری که ما روی آن تأکید داریم این است که چگونه در این بحران اقتصادی که شرکت‌های بزرگ ایران هم از ساپورت تیم خود درمانده هستند، فولاد ویان یا فراغ بال هر ساله مبلغ یک میلیارد تومان به پاس هدیه می‌کند.

وی یادآور شد: خب این همه اصول باشگاه‌داری مدرن توسط پاس پیاده شده و همین باعث رعب و وحشت دیگر باشگاه‌ها شده است و ما به‌عنوان دست‌های پشت پرده خواستار آموزش این نوع اصول بودیم که متأسفانه با جواب منفی مواجه شدیم و در نهایت ما هم تصمیم گرفتیم که شرایطی برای پاس رقم بزنیم تا سقوط کند.

این دلال از شرایطی که برای سقوط پاس فراهم شده است، سخن گفت و افزود: جالب اینجاست که این شرایط را ما رقم نزدیم و این خود مسئولان دلسوز!!! پاس هستند که این شرایط را فراهم

مجتبی دی آبادی

کرده‌اند.

وی ادامه داد: خب یک مدیرعامل ناشناخته‌ای را از فلان جزیره دورافتاده به همدان می‌آورند که چیزی بلد نیست و بیشتر به دنبال متاهل بودن یا مجرد بودن بازیکنان است نه تیمش که سقوط نکند و این مدیرعامل سرمربی بومی تیمش را که خوب نتیجه گرفته را با یک مربی دیگر به‌طور ناگهانی عوض می‌کند.

ک-ف عنوان داشت: او بازیکنان خوب تیمش را به بهانه صرفه‌جویی در بودجه اخراج می‌کند و در یک حرکت جالب دوباره می‌رود بازیکنان فسیل‌شده‌ای را که بیرون مانده‌اند را با قیمت گزاف می‌خرد و دوباره همان آس می‌شود و همان کاسه و با بازیکنان به‌مراتب ضعیف‌تر.

این دلال معروف عنوان کرد: با این شرایط پاس سقوط می‌کند چون دیگر تیم‌ها همه به دست‌های پشت پرده که ما هستیم وصل هستند و این فقط پاس همدان است که فوتبال پاک!!! ارائه می‌کند.

وقتی همدان میزبان یک تور نمنت معتبر بین‌المللی می‌شود

به‌طور مثال فیفا به کشور میزبان اعلام می‌کند که فلان سال میلادی قرار است فلان مسابقه در کشور شما برگزار شود هر چه سریع‌تر ورزشگاه‌ها و کلاز بساخت‌های لازم را آماده نمایید.

کشور و شهر میزبان هم بلافاصله با برنامه‌ریزی مناسب، شروع به ساخت‌وساز ورزشگاه‌ها می‌کنند و یکی دو سال قبل از برگزاری مسابقات، همه استانداردا آماده است و فقط منتظرند تا روز افتتاحیه مراسم را به بهترین نحو اجرا کنند.

اما فکر کنید که استان همدان میزبان شده و فیفا طی یک نامه به مسئولان فوتبال ما اعلام کند ۵۰ سال دیگر قرار است فلان مسابقات بین‌المللی یا آسیایی در ایران و البته استان همدان برگزار شود.

بعد از این نامه دست‌اندر کاران ورزش ما، ابتدا یک دل سیر می‌خندند و بعد از کلی مانور تبلیغاتی به خودشان میگویند که «کی مرده، کی زنده»، «بابا حالا ۵۰ سال وقت داریم».

سپس زمان ۴۹ سال و ۶ ماه همین‌طور الکی به هدر می‌رود و شش ماه مانده به برگزاری مسابقات یک‌دفعه پادشان می‌افتد که ای دل غافل! چرا این‌قدر زمان برای ساخت‌وساز زیرساخت‌های ورزشی کم داریم؟!

آنکه در فاصله ۶ ماه مانده به افتتاحیه مسابقات، ۷۰۰۸۰ کارگروه تشکیل می‌دهند که این کارگروه‌ها نیز هر کدام هفتاد هشتاد سمینار برگزار خواهند کرد و همه در ابتدا خواهان گرفتن تمامی مسئولیت‌ها خواهند شد و دست‌آخر یکی دو روز مانده به برگزاری مسابقات درحالی‌که هیچ کاری انجام نگرفته، مسئولیت را به گردن گروه‌های دیگر خواهند انداخت.

و اما آن دو روز آخر هم که باعجله و هول هولکی مشغول کار می‌شوند یک روز سیمان و ماسه هست، آب قطع است، آب شهری وصل می‌شود، برق قطع می‌شود، جرثقیل هست، راننده‌اش رفته بیمارستان سبری به زنش که تازه زایمان کرده بزند، همه عوامل ورزشی و غیرورزشی با هزار بدبختی دو روز مانده به برگزاری افتتاحیه مسابقات دورهم جمع می‌شوند، نگهبان مجتمع ورزشی کلید را گم کرده، کلید پیدا می‌شود و در کل هیچ؛ با ماست‌مالی کردن مشکلات سخت‌افزاری و زیرسیبلی رد کردن مشکلات نرم‌افزاری به استقبال مسابقات می‌روند.

از آن طرف هم برای اینکه فرزندان و عزیزدانه‌های دست‌اندر کاران برگزار کننده مسابقات در همدان گریه نکنند با کش رفتن توپ‌های اصلی مسابقات آن را بین بچه‌های کم سن و سال تقسیم می‌کنیم تا آقا‌زاده‌ها برای یز دادن پیش دوست و رفیق و فامیل چند عدد از توپ‌های مسابقات را به‌عنوان یادگاری در منازلشان داشته باشند.

بعد از پایان برگزاری مسابقات، مسئولان ورزش ما برگزاری این مسابقات را موفق عنوان می‌کنند اما در کل کمیسیون بررسی علل و عوامل ناکامی در برگزاری مسابقات تشکیل خواهد شد که آن کمیسیون هم بلافاصله هفتاد، هشتاد کارگروه تشکیل خواهد داد که این کارگروه‌ها نیز هر کدام هفتاد، هشتاد سمینار برگزار خواهند کرد و دست‌آخر مسئولان ورزش همدان ضمن قدردانی از خودشان که با اهدای پادشای ویژه توأم خواهد بود، مجدداً از فیفا درخواست میزبانی دور بعدی مسابقات را خواهند کرد!

کلا خسته نباشیم ما...

در ورزش همدان همه پشت‌هم ایستاده‌اند

شهرداری اردبیل در یک اقدام زیبا یکی از میدان‌های اصلی شهر را به نام اسطوره فوتبال دنیا علی دایی نام‌گذاری کرده، تا به‌نوعی از تلاش‌های این بزرگ‌مرد اردبیلی در عرصه‌های فوتبال قدردانی کند.

این نام‌گذاری با استقبال بسیار خوب جامعه ورزشی اردبیل مواجه شد و همه ورزش اردبیل یک‌صدا حمایت خود را از شهرداری این شهر اعلام کردند.

این نام‌گذاری بدون هیچ حاشیه‌ای انجام شد و در اردبیل کسی با کسی دیگری قهر نکرد.

اما اگر برای مثال و خدای‌نکرده شهرداری همدان تصمیم بگیرد که برای ارج نهان به زحمات فلان بازیکن مدال‌آور جهانی و المپیک یا فلان اسطوره، میدانی کوچک را در حاشیه شهر یا شهرک‌های اطراف به نام وی نام‌گذاری کند اتفاقاتی رخ می‌دهد که بسیار جالب است.

اول اینکه عده‌ای درب اداره کل ورزش و شهرداری همدان را از ریشه درمی‌آوردند که مانع از این کار شوند و برای عدم انجام این کار از نماینده و وکیل و وزیر استفاده می‌کردند تا شهرداری را از این کار منصرف کنند! بعد کار به باند و باندبازی و طومارنویسی و صفحه گذاشتن پشت سر آن ورزشکار موردنظر کشیده می‌شد، کار را به کمپین می‌کشاندند تا خدای‌نکرده این میدان به نام یک کیبوتر نام‌گذاری شود اما اسم آدمیزاد به آن الحاق نشود.

در مرحله بعد آن ورزشکار نگون‌بخت را یا از ورزش قهرمانی محو می‌کردند و حضورش را در تمرینات به دلایل واهی منع اعلام می‌کردند و یا اگر پیشکسوت بود، وی را از تیم پیشکسوتان بیرون و یا به‌نوعی اخراج می‌کردند!

پس از آن، هم‌دوره‌های هایش با یکی را روی دست همه مردم شهر می‌ریختند و از بیخ و بن منکر ورزشکار بودن این نگون‌بخت می‌شدند و هزار تهمت و افترا هم به وی می‌بستند! خلاصه اگر با همت مسئولین شهرداری و ورزش شهر بالاخره آن میدان به نام ورزشکار موردنظر نام‌گذاری می‌شد، نصف جماعت ورزشی شهر برای خرید یک کیلو گوجه‌فرنگی یا نیم کیلو پنیر، به خاطر حسادت، مسیر رفت‌وآمد خود را ۱۰ خیابان دورتر می‌کردند تا گذرشان به آن میدان نیفتد و از حسادت سوزش نگیرند!

و دست‌آخر برای اینکه هم‌شهریان عزیز نام این ورزشکار را بر آن میدان نتوانند ببینند، هرروز توسط عده‌ای خاص، روی تابلوهای میدان که نام آن نقش بسته، اعلامیه‌های ترحیم و... می‌چسبانند که نام میدان معلوم نباشد!

اما این عزیزان بعد از نام‌گذاری میدان هم از تلاش خود منصرف نمی‌شوند و همچنان از طریق اعضای شورای شهر تلاش می‌کنند تا کلا میدان را تغییر کاربری دهند و به‌جای آن چهارراه یا درنهایت تقاطع غیر هم‌سطحی ساخته شود تا اسم آن از بیخ عوض شود.

کلا یعنی این‌قدر که ما هوای هم را داریم که نگو...

خودشان و سه جور آمپول تقویتی می‌زنند و ماساژر و بدبخت تیم هم که باید بیاید همه را مشت‌ومال اساسی بدهد.

تازه این کارها که تمام می‌شود، دستور می‌دهند که غذایشان را بیاورند به اتاق‌هایشان که خدای‌نکرده این مسیر اتاق تا رستوران هتل روی ساق پایشان تأثیر منفی نگذارد و بعد از صرف غذا هم عین ... تا صبح می‌خوابند.

عجب دوره زمانه‌ای شده طرف اسمش ورزشکار حرفه‌ای است، اما آمادگی جسمانی بالایی برای این سه ساعت سوار اتوبوس شدن ندارد، بعد مردم بی‌چاره نشستند تا این‌ها برای تیم شهرشان بازی کنند و امتیاز به دست بیاورند.

کلا این‌ها رمق در بدنشان نباشد، پس مردم عادی باید چه کنند...؟! کلا گلستان است ورزش همدان...

خسته‌و کوفته نکنند، از دو روز قبل عازم می‌شوند، انگار می‌خواهند به سفر قندهار بروند.

روز مسافرت می‌روند سوار یک اتوبوس VIP می‌شوند تا خدای‌نکرده این سه ساعت سفر روی روحیه بازیکن‌ها تأثیر نگذارد.

اما جالب است بدانید همه بازیکن‌ها تا وقتی از این سفر ۴۰۰ کیلومتری می‌رسند باید مستقیم تشریف ببرند یک هتل درجه عالی تا خستگی در کنند.

بندگان خدا وقتی که از اتوبوس پیاده می‌شوند انگار در این سه ساعت بیستون کنده‌اند و دیگر نای راه رفتن ندارند که بروند به لابی هتل تا اتاق‌هایشان آماده شود.

تازه وقتی وارد اتاق می‌شوند می‌روند یک دوش می‌گیرند و وقتی بیرون می‌آیند صد جور پماد می‌مالند به

می‌آوردیم و تا آخر شب گل کوچیک بازی می‌کردیم و اصلاً خبری از کوفتگی و درد نبود، تازه آخر شب که می‌رفتیم خانه باید پدر را مشت‌ومال می‌دادیم.

حتی دوش هم که نبود بگیریم و باید منتظر می‌شدیم تا جمعه برسد و برویم حمام عمومی سر کوچه و یک دوش درست‌وحسابی بگیریم و جالب‌تر اینکه این همه قرص و آمپول نبود که بازیکنان به خودشان بزنند!

کلا این چنین نسلی بودیم ما، اما به‌طور مثال از تیم پاس برای شما بگویم، مثلاً قرار است هفته آینده تشریف ببرند تهران با فلان تیم مسابقه بدهند که اتفاقاً آن‌هم از پیش باخته‌اند!!!

اما برای اینکه این مسییر ۳ ساعته تا تهران بازیکن‌ها را

یادش به خیر آن قدیم‌ها وقتی برای مسابقه فوتبال با آن مینی‌بوس‌های قدیمی و درب و داغان و البته با صندلی‌های غیراستاندارد می‌رفتیم به شهر دیگر تا مسابقه بدهیم، از صبح کله‌سحر که سوار این مینی‌بوس می‌شدیم حداقل ۴ یا ۵ ساعت در راه بودیم.

تازه وقتی هم که می‌رسیدیم انگار نه‌انگار که بدن‌هایمان به خاطر در راه بودن خسته‌و کوفته شده بود و سریعاً می‌رفتیم وسط زمین و بازی می‌کردیم.

از آن طرف هم که به همدان برمی‌گشتیم همین‌طور بود! بدون خستگی، تا می‌رسیدیم سریع توپ دولایه پلاستیکی را از خانه

حکایت مسافرت‌های زمینی پاس

بر کناری رئیس هیئت ورزشی با سلام و صلوات

در ورزش کشور یا لاقل دیگر استان‌های کشور اگر کسی از رأس یک هیئت ورزشی برکنار شود، دیگر برکنار شده و کار چنان بر او تنگ می‌شود که از همه عنذرخواهی خواهد کرد و حتی ممکن است برای مختلف پرسش و پاسخ شود که چرا فلان کار را کردی، فلان کار را نکردی.

بهر حال رئیس و پاسخ شده باید جوابگوی کمی‌وکاستی‌های ورزشی در زمان تصدی‌گری‌اش در رأس آن هیئت باشد! منظور اینکه، مسئولین ورزشی علت افت و نزول فلان رشته ورزشی را از وی جویا خواهند شد و آن فرد برکنار شده همیشه موردانتقاد قرار خواهد گرفت.

می‌آید و هزار کادو و تابلو و لوح به وی اهدا می‌شود.

همه درحالی‌که گوشه چشمشان اشک جمع شده با وی خداحافظی می‌نمایند و در یک حرکت جالب برای ایشان در پست جدید در یک هیئت ورزشی دیگر آرزوی موفقیت می‌کنند تا به‌نوعی از سیاست غلط وی در هیئت جدید حمایت می‌کنند!

فراموش می‌کنند که طرف چند سال در رأس فلان هیئت ورزشی جمع گیر می‌شوند که در صدم ثانیه همه نرده است!

قهرمان داستان ما هم، با سر هم کردن چند خط راست و دروغ مبنی بر اینکه از زمانی که من در رأس فلان هیئت ورزشی قرار گرفتم چنین شد و چنان شد، پول نبود، دست‌های پشت پرده نگذاشتند، زمین کج بود...! منتقدین را چنان خام می‌کند که همه باورش‌ان می‌شود.

کلا چنین آدم‌های باحالی هستیم ما...

عزمی راسخ برای فرستادن بازیکن به تیم ملی در همدان

شهرهای دیگر را نمی‌دانم، اما در همدان یک رسم بسیار پسندیده‌ای در بین جامعه ورزش رایج است که در هیچ کجای دیگر دنیا نمی‌توان برای آن مشابهی پیدا کرد!

این رسم بسیار پسندیده این گونه است که هر گاه یک جوانی به یکی از تیم‌های ملی راه پیدا می‌کند، به هر کسی می‌رسی می‌گوید: «من فرستادمش تیم ملی! دیدم خیلی زحمت می‌کشد گفتم هرز نشه اینچا».

با راننده تاکسی حرف می‌زنی می‌گویی: «فلانی را من فرستادمش تیم ملی! گفتم بنده خدا آینده داره و بوه که موفق بشه و برای استان سربلند بشه».

با یقال سر گذر حرف می‌زنی می‌گویی: «فلانی را من فرستادمش تیم ملی! گفتم بنده خدا آینده داره البته مسئولان ارشد ورزش استان و رؤسای دیگر هیئت‌های ورزشی و در کل جامعه ورزش تیم ملی جای خود داردا همه بدون استثناء مدعی هستند که این پدیده ملی‌پوش را خودشان کشف کرده‌اند و برای راهبایی به تیم ملی، با یک تماس این عزیزان، فلان ورزشکار جوان به تیم ملی راه پیدا کرده‌اند!

جدیداً حتی کل از این‌ها هم گذشته است! این دوستان مدعی می‌شوند که شب گدشته در رابطه با فلان ورزشکار جوان و برنامه‌های تمرینی‌اش، توصیه‌هایی به مربی تیم ملی نیز نموده‌اند! و مربی تیم ملی هم سوار بشویم! چرا این قدر در رؤیا برای خودتان داستان می‌بافید که حتی بعد از یک مدت بایستد تا ما باور تان می‌شود که مربی تیم ملی بود! بزرگوار! دوست گرامی! یک کمی ترمزدستی را بکش تا فطارت بایستد تا ما فلان بازیکن می‌باشد! اصلاً فرض کنیم حرف شما کله‌بالا درست! حالا که این‌طور است و شما هم ماشا... بدیدید به خدا نواب داردا من هم آینده دارم.

کلا من عاشق این همه نفوذ همدانی‌ها در ورزش کشور هستم...

میزبانی تمام قد شهر داری ملایر از مسافران نوروزی

شهرستان ملایر یکی از شهرستانهای استان همدان است که با جمعیتی بالغ بر ۱۸۵ هزار نفر دومین شهرستان این استان به شمار می رود این شهر با داشتن جاذبه‌های مختلف گردشگری، تاریخی، مذهبی و طبیعی همچون محوطه تاریخی نوشیجان، مقبره باباحسین، تالاب فصلی آقا گل، کوه یزد گردو برج سامن که به بلندترین بنای خشتی ملایر معروف است همواره مقصد بسیاری از مسافران بوده و در این راستا دستگاههای مختلفی با ارائه خدمات مناسب و می توانند تأثیر بسزایی در ماندگاری مسافر در این شهر داشته باشند و ضرورت دارد که در این ایام و در آغاز سال جدید شهر از وضعیت مناسبی برای مسافران و

شهروندان برخوردار باشد.

شهرداری ملایر از جمله دستگاههایی است که برای استقبال از نوروز و مسافران نوروزی اقدامات مختلفی را هر ساله در دستور کار قرار داده است. ایجاد فضای سبز مناسب یکی از اقدامات قابل توجهی است که شهرداری در طرح استقبال از بهار انجام داده و البته این مهم نیازمند توجه جدی و شبانه‌روزی مدیریت و پرسنل تلاشگران است. در همین راستا شهردار ملایر در خصوص اقدامات انجام شده در طرح استقبال از بهار ترتیب داده که با هم مرور می کنیم.

دکتر علیرضا رضایی گفت: ستاد استقبال از بهار شهرداری ملایر با بکارگیری همه پرسنل و نیروهای خدماتی و امدادی از ۲۵ اسفند ماه سال گذشته کار خود را آغاز کرد و خدمات مرتبط در این زمینه را در دستور کار قرار داد. وی اظهار داشت: رنگ آمیزی جدول، نصب المانهای نوروزی، نقاشی‌های مرتبط نوروزی، گل کاری، اصلاح فضای سبز و کاشت نهال از جمله اقداماتی بوده که در راستای استقبال از بهار انجام شده است. وی اظهار داشت: در اسفندماه سال گذشته و با هدف زیباسازی شهر بیش از ۱۰ هزار اصله درخت زینتی در سطح شهر کاشته شد.

دکتر رضایی افزود: سازمان پارکها و فضای سبز شهرداری در نوروز امسال با گلکاری میدین و سطح شهر و نصب المانهای سبز جلوه خاصی را به شهر داده است. این مسئول کاشت گلپهای فصلی بنفشه، همیشه بهار، شیو و میمون در پارکها، بلوارها و میداین، آماده‌سازی سرویس‌های بهداشتی در همه پارکها و تجهیز آنها به آب گرم و مایع دستشویی جهت مسافری، آماده سازی مساجد در پارکها، نظافت مستمر روزانه فضای سبزی و ورودیهای شهر، نصب وسایل بازی پلی اتیلن به تعداد ۱۳ دستگاه در پارکها، ۱۵ تاب دو نفره، ۵ بارفیکس و ۶ چرخ فلک را از دیگر اقدامات شهرداری ملایر در استقبال از عنوان کرد.

دکتر رضایی همچنین نصب آلاچیق‌های جدید در پارکها، طراحی و ساخت و نصب ۲۰ المان نوروزی، طراحی و نصب المان شهدای مدافع در میدان امام حسین (ع)، رنگ آمیزی دیوارهای بد منظر در سطح معابر مرکزی و اصلی شهر، رفع نواقص چراغهای راهنمایی، اضافه نمودن تعداد باکسهای زباله و افزایش دفعات جمع آوری زباله در سطح شهر و پاکسازی بوسترهای تبلیغاتی از دیوارها را از دیگر اقدامات انجام شده سازمان متبوعش برشمرد. شهردار ملایر در ادامه این گفتگو آذین‌بندی و نورپردازی سطح شهر، آماده‌سازی پایانه‌های مسافربری، ایجاد آکیپ‌های خدماتی در ایام تعطیلات، جمع آوری متکدیان سطح شهر، ساماندهی عاملان توزیع میوه و ترابرد در ۲۰ نقطه شهر، پاکسازی و نظافت گلزار شهدای بهشت هاجر، شمس‌آباد و عاشورا در جمعه آخر سال، گشت زنی مداوم آکیپهای آتش‌نشانی در سطح شهر و آماده باش پرسنل آتش‌نشانی برای مقابله با حوادث احتمالی را از فعالیت‌های شهرداری ملایر در این ایام عنوان کرد.

شهردار ملایر: ستاد استقبال از بهار شهرداری ملایر با بکارگیری همه پرسنل و نیروهای خدماتی و امدادی از ۲۵ اسفندماه سال گذشته کار خود را آغاز کرد و خدمات مرتبط در این زمینه را در دستور کار قرار داد.

خلاصه‌ای از اقدامات مهم صورت گرفته شده از ۱۵ اسفند ۱۳۹۴ تا ۱۵ فروردین ۱۳۹۵ برای اجرای طرح استقبال از بهار

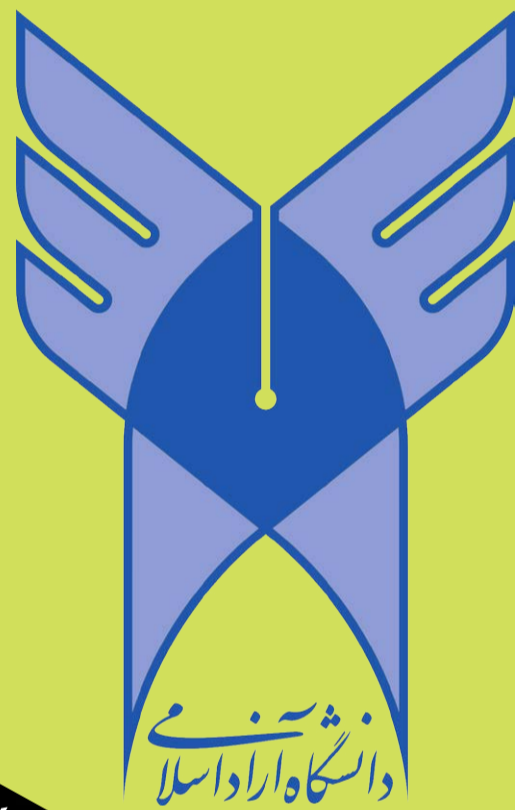
۱. آماده سازی ۵۰ پارک و بوستان برای استفاده مسافران نوروزی
۲. نظافت کل بوستان‌ها، میداین، بلوارها، جنگلکاری‌ها و درختان حاشیه بلوارها و معابر سطح شهر به مساحت سه میلیون و یکصد و هفتاد و د هزار و نهصد و بیست و دو متر مربع
۳. آماده‌سازی مساجد بوستان‌های ورودی شهر و شستشوی فرش‌ها و تمیز نمودن آنها (تعداد چهار مسجد)
۴. آماده‌سازی تعداد ۹۱ چشمه از سرویس‌های بهداشتی مساجد و پارک‌های سطح شهر شامل اصلاح لوله‌کشی و رفع نشتی‌ها و تعویض شیرآلات معیوب
۵. آماده‌سازی ۲۰ عدد فواره در سطح شهر
۶. کاشت گل‌های فصلی در سطح شهر به شرح ذیل
 - گل شب بو ۱۶ هزار گلدان
 - گل بنفشه ۲ هزار جعبه نشاء
 - گل همیشه بهار ۲۰ جعبه
۷. کاشت گل رز در سطح شهر به تعداد ۷۰۰ گلدان
۸. کاشت درختان و درختچه‌های زینتی به تعداد ۱۰ هزار اصله نهال

توسعه شرکت‌های دانش‌بنیان

دکتر مستور کار
رئیس دانشگاه آزاد اسلامی
استان همدان

رئیس دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان مطرح کرد:

برتر در زمینه علمی و فناوری در سطح منطقه و کشور با تأکید بر جنبش نرمافزاری و تولید علم، ارتقای سطح آموزش عمومی مهارتی کوتاهمدت و توسعه فعالیت‌های کارآفرینی با محوریت اقتصاد دانش‌بنیان و اقتصاد مقاومتی را جزو مأموریت‌های اصلی خود می‌داند.

دبیر هیئت‌امنی دانشگاه آزاد اسلامی همدان درباره سیاست‌های کلی دانشگاه آزاد اسلامی استان همدان اظهار کرد: اهتمام بر چابک‌سازی، متناسب‌سازی و منطقی‌سازی ساختار تشکیلات اداری دانشگاه، توجه به استحکام خانواده و ایجاد تعادل بین کار و زندگی افراد در نظام اداری، توجه به اثربخشی و کارایی در سازمان، توسعه نظام اداری الکترونیک و فراهم آوردن الزامات آن، تقویت قانون‌گرایی و پاسخگویی یکسان به عموم مراجعان و تکریم آنان، ارتقای کیفیت همه‌جانبه، ارائه خدمات، حمایت و برنامه‌ریزی در فعالیت‌های تنوع‌بخش منابع درآمدی، گسترش تحصیلات تکمیلی و رشته‌های پزشکی و پیراپزشکی، آینده‌نگری و در نظر گرفتن بازده اقتصادی در انتخاب فعالیت‌های هزینه‌زا، توجه به حفظ روحیه و نشاط کارکنان و استادان و خانواده آنان و توسعه فعالیت‌های درآمدزایی آموزش کوتاهمدت از جمله این سیاست‌هاست.

تقویت روابط دوجانبه علمی و فرهنگی بین دانشگاه کولاب و دانشگاه آزاد اسلامی همدان و اجرایی کردن تفاهم‌نامه خواهرخواندگی شهر همدان با کولاب از جمله سیاست‌های پیش روی این دانشگاه است.

وی تصریح کرد: در حوزه آموزش دریافت مجوز برای جذب دانشجویان خارجی و رایزنی با برخی از دانشگاه‌های خارج، اخذ مجوز برای همکاری با استادان خارجی در پایان‌نامه‌ها به‌منظور ارتقای کیفی، برندسازی و تعامل با دانشگاه‌های مطرح دنیا، یکسان‌سازی شیوه نگارش پایان‌نامه‌ها و ارائه یک دستورالعمل جامع برای همه دانشجویان و رفع ابهامات از فعالیت‌های این حوزه است.

دکتر سعید جامه بزرگی به شعار «اقتصاد مقاومتی، اقدام و عمل» افزود: دانشگاه آزاد اسلامی نمود بارز اقتصاد مقاومتی است چون بر پایه توانایی درونی و بودجه مردمی و کاملاً درون‌زا ایجاد شده، رشد کرده و به بزرگ‌ترین دانشگاه حضوری جهان تبدیل شده است.

وی درباره تصویب سند توسعه دانشگاه آزاد اسلامی در هیئت‌امنی مرکزی دانشگاه آزاد اسلامی و تأکید دکتر میرزاده مبینی بر اجرای برنامه‌های توسعه‌ای دانشگاه آزاد اسلامی استان‌ها از ابتدای سال ۹۵ گفت: دانشگاه آزاد اسلامی استان همدان بر این باور است که توسعه منابع انسانی از ارزشمندترین هدف‌های تمدن است و فراهم آوردن شرایطی برای رشد و تقویت توانایی‌های انسان و تربیت انسان‌های متعهد و متخصص و کارآفرین به‌منظور خوداتکایی علمی و فرهنگی کشور اسلامی و اشاعه خدمت برای ترویج و توسعه دانش و فناوری‌های نوین برای تأمین نیازهای مربوطه در کشور به‌ویژه منطقه غرب کشور و مناطق هم‌جوار با آن مهم‌ترین مأموریت دانشگاه آزاد اسلامی استان همدان است.

رئیس دانشگاه آزاد اسلامی همدان درباره جذب دانشجویان خارجی گفت: تقویت روابط دوجانبه علمی و فرهنگی بین دانشگاه کولاب تاجیکستان و دانشگاه آزاد اسلامی همدان و اجرایی کردن تفاهم‌نامه خواهرخواندگی شهر همدان با کولاب از جمله سیاست‌های پیش روی این دانشگاه است.

دبیر هیئت‌امنی دانشگاه آزاد اسلامی همدان تأکید کرد: مأموریت‌گرا شدن دانشگاه در راستای رسیدن به اهداف اقتصاد مقاومتی، توسعه رشته‌های پزشکی و بالا بردن کیفیت آموزشی و بهره‌گیری از آخرین منابع علمی از جمله سیاست‌های دانشگاه آزاد اسلامی در سال ۹۵ در استان همدان است.

وی اظهار کرد: حرکت به سمت مدیریت مشارکتی در دانشگاه و تکریم ارباب‌رجوع به‌ویژه دانشجویان و خانواده دانشجویان باید در سال جدید سرلوحه دانشگاهیان در استان همدان قرار گیرد.

دکتر جامه بزرگی درباره برنامه‌های حوزه فرهنگی اظهار کرد: در راستای ارتباط و تعامل سازمان‌یافته با دانشجویان، استادان و کارکنان از طریق ارتباط در فضای مجازی، تقویت و گسترش فضای مجازی از جمله سایت‌ها، وبلاگ‌ها، تولیدات نرمافزاری و گسترش و تجهیز سایت فرهنگی واحد و حمایت از تولیدات مجازی و فعالان عرصه مجازی و تهیه محصولات فرهنگی جدید و کارآمد در دستور کار است.

وی با توجه به جذب منابع مالی خارج از سازمان و مشارکت سایر دستگاه‌های فرهنگی و اجتماعی در برنامه‌ها اظهار کرد: انعقاد تفاهم‌نامه برگزاری برنامه‌های مشترک با همکاری نهادهای مذهبی و فرهنگی و مراکز آموزش عالی صرفه‌جویی و استفاده از منابع مالی و ظرفیت سایر ارگان‌ها و ادارات با برگزاری کارگاه‌ها و نشست‌ها و تهیه پیوست فرهنگی و اقتصادی در فعالیت‌های مختلف به‌ویژه علمی و پژوهشی در دانشگاه از جمله این برنامه‌ها است.

برخورداری از دانش پیشرفته، توانایی در تولید علم و فناوری، متکی بر سهم برتر منابع انسانی و سرمایه اجتماعی در تولید ملی، داشتن کارکنان رضایتمند، دارای وجدان کاری، دستیابی به جایگاه برتر در زمینه علمی و فناوری در سطح منطقه و کشور با تأکید بر جنبش نرمافزاری و تولید علم، ارتقای سطح آموزش عمومی مهارتی کوتاهمدت و توسعه فعالیت‌های کارآفرینی با محوریت اقتصاد دانش‌بنیان و اقتصاد مقاومتی جزو مأموریت‌های اصلی دانشگاه آزاد اسلامی همدان است.

رئیس دانشگاه آزاد اسلامی همدان درباره برنامه‌های عمرانی گفت: احداث پست گاز مرکز کبودرآهنگ، تکمیل عملیات محوطه مجتمع فرهنگی واحد همدان، پیگیری رفع مشکل زمین‌های الحاقی به سایت دانشگاه آزاد اسلامی همدان مربوط به راه و شهرسازی، پی‌گیری اجرای باند دو مسیبر دسترسی به دانشگاه و انجام عملیات زیرسازی از سوی اداره راه، از جمله اقدامات این حوزه در سال ۹۵ است.

وی خاطرنشان کرد: اخذ پروانه احداث ساختمان آبشار در شهر همدان به‌منظور درآمدزایی، تکمیل عملیات عمرانی دیتاسنتر اصلی دانشگاه، احداث منبع ذخیره آب برای آبیاری فضای سبز زمین چمن به‌صورت مکانیزه، اجرای آسانسور ساختمان علوم پایه، دریافت پروانه حفاری و چاه جدید در دانشگاه از برنامه‌های معاونت عمرانی است.

دبیر هیئت‌امنی دانشگاه آزاد اسلامی همدان درباره برنامه‌های حوزه پژوهشی در سال ۹۵ گفت: ارتقا و استفاده بهینه از امکانات و تجهیزات دانشگاه با استفاده از فعالیت‌های تخصصی و تجربی اعضا و امکانات آزمایشگاهی با سیاست پژوهشی بهبود نظام جامع آزمایشگاهی و کارگاهی است که در ذیل آن می‌توان به اهدافی چون ارتقای آزمایشگاه‌ها و تجهیزات تحقیقاتی در راستای ارتقای کمی و کیفی پژوهش، ارائه همه خدمات آزمایشگاهی به استادان و دانشجویان محقق دست یافت.

وی تأکید کرد: یکی از اصلی‌ترین اهداف این حوزه در سال آینده توسعه فعالیت‌های علمی پژوهشی در راستای گسترش تفکر پژوهش‌محوری با استراتژی گسترش فعالیت‌های پژوهشی در راستای سیاست پژوهشی ارائه خدمات پژوهشی است که در ذیل آن این معاونت می‌تواند به اهدافی چون ایجاد و توسعه مراکز تولید علم و فناوری، ایجاد و توسعه زیرساخت‌های پژوهش و فناوری، ارتقای قابلیت‌ها و مهارت‌های اعضای هیئت‌علمی و دانشجویان، اعطای حمایت‌های مالی به اعضای هیئت‌علمی و دانشجویان برای انجام فعالیت‌های پژوهشی، ایجاد و ارتقای انگیزه پژوهش و فعالیت‌های علمی در اعضای هیئت‌علمی و دانشجویان، توسعه فعالیت‌های علمی پژوهشی انجمن‌های علمی دانشجویان، توسعه فعالیت‌های علمی پژوهشی باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان واحد دست یابد.

دکتر جامه‌بزرگی تصریح کرد: توسعه فعالیت‌های دانش‌بنیان، راه‌اندازی شرکت‌های مختلفی مثل شرکت تولیدی نانو پودر فلزات، شرکت گل خانه‌های تزئینی، شرکت هولدینگ دانشگاه آزاد اسلامی همدان و شرکت گردشگری دانشگاه از جمله این فعالیت‌هاست که در سال جاری در استان همدان سرلوحه کار قرار داده شده است.

دانشگاه آزاد اسلامی استان همدان با دارا بودن ۴ واحد و ۶ مرکز دانشگاهی، دارای ۲۷ هزار و ۷۹۹ دانشجو است که در مجموع ۵۷۶ نفر کارمند و ۵۰۱ عضو هیئت‌علمی شامل مربی، استادیار و دانشیار و استاد مشغول به فعالیت هستند.

تقویت روابط علمی فرهنگی با دانشگاه کولاب تاجیکستان

کشتکوپادوندهای که ۵۵ سال است می‌دوید

از روستای چشین تا بام آسیا

سیدحسن حسینی در مقطع ابتدایی یعنی دوران دبستان تا سال سوم ابتدایی در روستای چشین هم درس می‌خواند هم در کار کشاورزی به پدر کمک می‌کرد. سه سال بعد برای ادامه تحصیل به روستای فقیره (محمدیه) رفت و تا کلاس ششم ابتدایی در آن روستا ادامه تحصیل داد. پس از دوران ابتدایی یک سال به علت مشکلات مالی ترک تحصیل کرد و سال بعد با همکاری پدر و مادر راهی دبیرستان شد. در آن زمان از روستای چشین پیاده به همدان می‌آمد و در دبیرستان امام (پهلوی سابق) درس می‌خواند. با توجه به اینکه همه همکلاسان و دانش‌آموزان آن دبیرستان به مسابقه دو می‌رفتند، به او پیشنهاد کردند که چون شما از روستا می‌آیید می‌توانید در مسابقات شرکت کنید، چون مسیر روستا تا همدان را می‌توانی تمرین کنی. از اینجا بود که چشین گذرگاهی شد برای قرارگرفتن در بام آسیا.

زیبای بلبلان، او را به وجد می‌آورد و در مراجعه، خستگی احساس نمی‌کند و در محل کار نیز به جز مهر، محبت و مهربانی به مراجعه کننده هدیه نمی‌کند.

اکباتان: منش شما در زندگی حرفه‌ای ورزشی چیست؟

می‌خواهم خوب باشم، خوب زندگی کنم، پهلوان باشم و بعد از قهرمانی فراموش نشوم؛ چون پهلوانان هرگز فراموش نمی‌شوند و ای کاش قهرمانان، پهلوان شوند.

یکی از افتخارات من این است که در دوران کارمندی، سعی کردم بیشتر به شاگردی پهلوانی فکر کنم نه به مدال‌های قهرمانی؛ چون قهرمانی زودگذر است.

سفارش هم به همه عزیزان ورزشکار این است که به منش پهلوانی بپندیشند نه قهرمانی.

اکباتان: بهترین خاطره خود را از بیش از ۵۰ سال حضور در ورزش دو و میدانی بیان کنید؟

خاطره‌ها زیاد است. ورزش قهرمانی در کل خاطره است. یکی از خاطرات اینجانب این است که در یکی از مسابقات قهرمانی کارمندان دانشگاه‌های علوم پزشکی سراسر کشور که در تهران برگزار شد، بنده افتخار حضور داشتم و در دو رشته ۱۵۰۰ متر و ۵۰۰۰ متر نفر اول شدم و دو مدال طلا گرفتم. باید در ماده سه هزار هم شرکت می‌کردم. مربی و سرپرست یکی از شهرستانها با من صحبت کرد که شما با روش خاصی می‌دوید، در صورت امکان ورزشکار ما را راهنمایی کنید شاید با گرفتن یک مدال برنز هم بتوانیم ایشان را استخدام کنیم.

عرض کردم چشم. وی را نزد من بفرستید. بعد از روبرویی با این فرد، احساس کردم که این یک امتحان است. به وی گفتم به امید خدا شما فردا اول می‌شوید. او تعجب کرد و گفت: «اول؟». گفتم: بله اول ولی البته اگر به صحبت‌های من گوش بدهید من فردا نمی‌دوم و در کنار بیست دو و میدانی می‌ایستم. بعد از اینکه وی مطالب را با مربی خود در میان گذاشت، نزد من آمد و گفت: اگر شما شرکت نکنید مربی شما ناراحت می‌شود. گفتم: من دو مدال طلا گرفتم، هیچکدام از تیم‌های شرکت کننده دو مدال طلا ندارد. پس تیم دانشگاه علوم پزشکی همدان اول است. اگر ما چند مدال دیگر هم بگیریم تأثیری در نتیجه تیم‌ها ندارد.

این ورزشکار در مسابقات شرکت کرد و اول هم شد و سال بعد در شهر زنجان ما خیر استخدام وی را شنیدیم و خوشحال شدیم. آنچه مسلم است هر کسی در زندگی مشکلاتی دارد. اگر چه اکنون بازنشسته هستم و حقوق بازنشستگی می‌گیرم تا به حال به مسابقاتی اعزام شده‌ام هیچ توقع بیجایی از مسئولان نداشته‌ام و این بزرگواران چه در مسابقات درون مرزی و بیرون مرزی من را در حد توان یاری کرده‌اند. با توجه به اینکه هم اکنون بازنشسته هستم، یک پسر سرباز و سه دانشجو دارم، در گذشته که به مسابقات اعزام می‌شدم طبق جلسه هیئت رئیسه در صورتی که چه در داخل و چه در خارج به مدال دست می‌یافتم مبالغی دریافت می‌کردم. بازنشستگی پایان زندگی نیست و لازم است به هر نحو که مسئولان صلاح می‌دانند ورزشکاران بازنشسته مورد لطف و توجه قرار گیرند تا این موضوع باعث تشویق سایر بازنشستگان و فرزندان آنان شود.

با توجه به علاقه‌ای که به کار در بیمارستان داشتم بعد از دو سال دوره بهیاری به استخدام وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در آادم. مدت ۳۰ سال در بیمارستان اکباتان انجام وظیفه کردم که در مسابقات دو میدانی کارمندان دولت شرکت و چند سال نفر اول کارمندان استان و ایران شدم. در این مدت چند مدال طلا و نقره را برای دانشگاه به ارمغان آورده‌ام. در مهرماه سال گذشته یعنی سال ۱۳۹۳ در بازی‌های آسیایی کشور ژاپن با لباس دانشگاه علوم پزشکی شرکت کردم و توانستم مقام سوم آسیا را به دست آورم.

از سال ۱۳۸۵ به بعد نیز هر ساله در سطح آسیا چند مدال طلا، نقره و برنز کسب کردم. ره آورد این مسابقات صدها مدال رنگارنگ بود که برای کشور و استان و شهرم به دست آورده‌ام. بدون پشتوانه، بدون حمایت و بدون تشویق امکان پیشرفت وجود ندارد. جا دارد که از مسئول تربیت بدنی و مسئول هیئت ورزش‌های همگانی تشکر کنم که در حدی که برایشان مقدور بود همکاری داشته‌اند مخصوص آقای دکتر موسوی‌بهار رئیس دانشگاه علوم پزشکی همدان، دکتر رشید حیدری مقدم معاون توسعه مدیریت و منابع دانشگاه، کیانی مدیر روابط عمومی دانشگاه و دیگر مسئولان عزیز دانشگاه علوم پزشکی همدان که در رابطه با اعزام اینجانب به مسابقات آسیایی کشور ژاپن همکاری لازم را داشتند از همه آنان سپاسگزارم و امیدوارم که این مسئولان بزرگوار، ورزش را از خود آغاز کنند که دیگر همکاران نیز برای ورزش کردن تشویق شوند؛ چرا که برای این موضوع هیچ موقع دیر نیست.

اکباتان: بعد از ۵۵ سال دوندگی و حضور در مسابقات ورزشی کشورهای مختلف چه تفاوت‌های بین ورزش کشور ما با دیگر کشورها مشاهده کرده‌اید؟

وقتی من می‌بینم در کشور ژاپن، چین، امارات، هنگ‌کنگ، قطر و ... افراد بالای ۹۰ سال در مسابقات شرکت می‌کنند؛ از خود می‌پرسم که چرا ما نمی‌توانیم مانند آنها باشیم؟ مگر نه این است که خواستن توانستن است؟

اکباتان: پیشنهاد شما به مخاطبان به ویژه میانسالان در مورد اثرات ورزش در تندرستی افراد چیست؟

بنده ورزش خاصی را پیشنهاد نمی‌کنم و هر کس می‌تواند بنا به میل خود ورزش خود را انجام دهد که ساده‌ترین نوع آن، پیاده‌روی است البته با کفش و لباس مناسب تا اگر از بیماری کم نمی‌کنیم به آن اضافه نکنیم و این توصیه پزشکان را جدی بگیریم؛ زیرا افسوس خوردن بعد از دست دادن جسم سالم فایده‌ای ندارد.

ورزش در سلامت انسان نقش بسزایی دارد و انسانی که با ورزش انس گرفته، صبح زود به طبیعت خداوند قدم می‌گذارد، صدای دلنشین آبنشارها و صدای

اکباتان: چگونه به عنوان دانش‌آموزی از روستای چشین به عرصه دو و میدانی وارد شدید؟

تمرین دو از روستا تا همدان جزو خاطرات خوب زندگی است، چند ماهی بعد از تعطیل شدن دبیرستان با دوستان بدون مربی تمرین دو را شروع کردم. زمانی که مسابقه دبیرستان‌های همدان انجام شد، هفت نفر از دبیرستان توسط کاپیتان تیم، به عنوان تیم اصلی انتخاب شدند. به آنها گفتم: «من هم می‌توانم خوب بدم». اما در جواب گفتند: «چون شما سال قبل نبودید، ما تیم را انتخاب کردیم». با این وجود چون من به ورزش دو و میدانی علاقه بسیاری داشتم روز مسابقه به محل رختکن مسابقات رفتم و به کاپیتان گفتم: «در صورت امکان یک پیراهن هم به من بدهید که در مسابقه شرکت کنم؛ چون چند ماه است که تمرین می‌کنم». وی قبول نکرد اما یک نفر از اعضای تیم پیراهنش را به من داد و من به جای او دویدم و در پایان این مسابقه که در سال ۱۳۴۹ برگزار شد؛ نفر اول شدم و تمام اعضای تیم بخصوص کاپیتان از بنده عذر خواهی کردند.

ناگفته نماند یکی از هم‌روستاها همی خودم نیز به نام وجدان زاده که ایشان در آن موقع سیکل دوم بودند و همچنین قهرمان ایران نیز بودند که ایشان نیز خیلی خوشحال شدند که من در بین سیکل اول دبیرستان‌های همدان نفر اول شدم و این خاطره جالبی شد.

اکباتان: لطفاً در مورد موفقیت‌های ورزشی خود به ویژه موفقیت‌های ورزشی در لباس کارمند دانشگاه علوم پزشکی همدان برای مخاطبان ما توضیح دهید.

از سال دوم، نفر اول آموزشگاه‌های استان همدان شدم و برای اعزام به منطقه غرب کشور انتخاب شدم و در شهر ارومیه نفر چهارم شدم. پس از سال سوم دبیرستان نفر اول استان و نفر اول منطقه غرب و نفر اول آموزشگاه‌های ایران شدم و از آن سال به بعد تا مدت ۲۰ سال نفر اول جوانان و آموزشگاه‌های ایران در دوران دانش‌آموزی و جوانی و بعد از آنهم نفر اول تا سوم ایران شدم.

با توجه به علاقه‌ای که به کار در بیمارستان داشتم بعد از دو سال دوره بهیاری به استخدام وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در آادم. مدت ۳۰ سال در بیمارستان اکباتان انجام وظیفه کردم که در مسابقات دو میدانی کارمندان دولت شرکت و چند سال نفر اول کارمندان استان و ایران شدم. در این مدت چند مدال طلا و نقره را برای دانشگاه به ارمغان آورده‌ام. در مهرماه سال گذشته یعنی سال ۱۳۹۳ در بازی‌های آسیایی کشور ژاپن با لباس دانشگاه علوم پزشکی شرکت کردم و توانستم مقام سوم آسیا را به دست آورم.

از سال ۱۳۸۵ به بعد نیز هر ساله در سطح آسیا چند مدال طلا، نقره و برنز کسب کردم. ره آورد این مسابقات صدها مدال رنگارنگ بود که برای کشور و استان و شهرم به دست آورده‌ام.

بدون پشتوانه، بدون حمایت و بدون تشویق امکان پیشرفت وجود ندارد. جا دارد که از مسئول تربیت بدنی و مسئول هیئت ورزش‌های همگانی تشکر کنم که در حدی که برایشان مقدور بود همکاری داشته‌اند مخصوص آقای دکتر موسوی‌بهار رئیس دانشگاه علوم پزشکی همدان، دکتر رشید حیدری مقدم معاون توسعه مدیریت و منابع دانشگاه، کیانی مدیر روابط عمومی دانشگاه و دیگر مسئولان عزیز دانشگاه علوم پزشکی همدان که در رابطه با اعزام اینجانب به مسابقات آسیایی کشور ژاپن همکاری لازم را داشتند از همه آنان سپاسگزارم و امیدوارم که این مسئولان بزرگوار، ورزش را از خود آغاز کنند که دیگر همکاران نیز برای ورزش کردن تشویق شوند؛ چرا که برای این موضوع هیچ موقع دیر نیست.

اکباتان: بعد از ۵۵ سال دوندگی و حضور در مسابقات ورزشی کشورهای مختلف چه تفاوت‌های بین ورزش کشور ما با دیگر کشورها مشاهده کرده‌اید؟

وقتی من می‌بینم در کشور ژاپن، چین، امارات، هنگ‌کنگ، قطر و ... افراد بالای ۹۰ سال در مسابقات شرکت می‌کنند؛ از خود می‌پرسم که چرا ما نمی‌توانیم مانند آنها باشیم؟ مگر نه این است که خواستن توانستن است؟

اکباتان: پیشنهاد شما به مخاطبان به ویژه میانسالان در مورد اثرات ورزش در تندرستی افراد چیست؟

بنده ورزش خاصی را پیشنهاد نمی‌کنم و هر کس می‌تواند بنا به میل خود ورزش خود را انجام دهد که ساده‌ترین نوع آن، پیاده‌روی است البته با کفش و لباس مناسب تا اگر از بیماری کم نمی‌کنیم به آن اضافه نکنیم و این توصیه پزشکان را جدی بگیریم؛ زیرا افسوس خوردن بعد از دست دادن جسم سالم فایده‌ای ندارد.

ورزش در سلامت انسان نقش بسزایی دارد و انسانی که با ورزش انس گرفته، صبح زود به طبیعت خداوند قدم می‌گذارد، صدای دلنشین آبنشارها و صدای

۱۵
EKBATAN
SPORT

پیشکسوت

استان اول

طرح مشترکین وفادار

ADSL 2+ شرکت مخابرات ایران

به ارتقا به

واحد ارتباطات موزی ۲۰۲۱
۲۰۲۰

۳ جایزه ۱۰۰ میلیون تومانی

هفته های ۵۰ میلیون تومانی
(برای دونفر)

۱۰۰۰ جایزه ۵۰۰ هزار تومانی

www.tci.ir

www.tch.ir

وفاداری
مدرک است

روابط عمومی شرکت مخابرات استان همدان

The 1st Monthly Cultural & Athletic Magazine Of Hamedan Province

EKBATAAN

No 4 April-May 2016

شماره ۴ اردیبهشت ۱۳۹۵

سامانه پیام کوتاه اکباتان: ۳۰۰۰۶۷۵۸

کانال تلگرام: <https://Telegram.me/ekbataan>
وبسایت: www.ekbataan.ir

صاحب امتیاز و مدیر مسئول: علی نقی
سر دبیر: فرشته اکبری
مدیر اجرایی: اشکان یوسفی
مدیر هنری: جلال محمدکریمی

عکاسان:

غلامرضا رنگه، عبدالرحمن رفتی، نیما ناصبه

همکاران این شماره:

مصومه علیزاده، ارش یوسفی، محمدحسامی، شکوفه رنجبر،
جواد همدانی، مجتبی دی آبادی، زهرا محمودی،
میلاذ نقی

چاپ: امید نشر ایرانیان
شمارگان: ۱۵۰۰ نسخه

اکباتان

همدان، ابتدای خیابان سعیدیه
برج تجاری سعیدیه، طبقه ششم، واحد ۶۱۴
تلفن: ۳۸۳۱۱۵۵ / فکس: ۳۸۳۱۱۷۷
امور تبلیغات و بازرگانی: ۰۹۱۸۳۱۱۴۹۰۰